

v čísle: rozhovor s Jánom Langošom, téma Chut' "rýchlo" zarobených pňazí... alebo študenti v zahraničí, hydepark: Sú médiá choré? ...
foto by :vb:

papierová verzia časopisu
študentov katedry žurnalistiky ffku v ružomberku
<http://zumag.ku.sk/papier>
ročník 3 | číslo 1 (október 2005)

Redakcia

Časopis študentov žurnalistiky :ZUMAG

Ročník II. + I.
Vychádza každý 15. deň v mesiaci
(1. číslo špeciálne 25. októbra)

Počet strán
:24

:šéfredaktor
Peter Kravčák

:redaktori
Vladimír Buzna
Marek Hasák
Dávid Juck
Janka Jurčišinová
Monika Kureková
Michal Lipiak
Róbert Lupták
Dušan Petričko

:grafika
Vincent Bocko

:editori
Mgr. Katarína Žatkuliaková
(jazyková korektúra)
doc. Peter Olekšák

:foto
internet, autori

:tlac
Rektorát KU
Michal Vrták (majster zvuku)

:cena
Symbolických 5,90 Sk

:predaj
Redaktori kolportérsky
Vrátnice na FF KU
Bufet na FF KU

:kontakt pre bližšie informácie
Michal Lipiak
zumag@fphil.ku.sk
(redakčný e-mail)

Editorial

Ahoj čitateľ!

Staré arabské príslovie vrvávajú: „Co sa stane raz, môže sa stať aj druhýkrát. Co sa však stane dvakrát, stane sa určite aj tretíkrát.“ Predvlni sme na pôde našej univerzity privítali nový časopis Zumag. Ako žurnalistický magazín, ale ak chcete oficiálne, časopis študentov žurnalistiky na Filozofickej fakulte Katolíckej univerzity.

Dnes držíte v rukách jeho prvé číslo, ale ročník je už tretí. Zumag sa prepracoval k svojim druhým narodeninám, čo v súlade s týmto prísloviom znamená, že sme za vodou. Pretože, nie každé periodikum dokáže prežiť svoju prvotinu, resp. svoj prvý rok! Niekdajšie novodobé Mymimo by o tom vedelo čo to povedať.

Zumag tentokrát vychádza v pozmenenej redakčnej forme, no stále s možnosťou zapojenia sa každého, publikáčnu aktivity vykazujúceho člena tejto fakulty. Zostali rubriky, pribudli niektoré nové a čo ja najdôležitejšie, grafik Vinco ocenený za svoju prácu Štúrovým perom neprestúpil ku konkurencii. Nové dielo sa tak môže znova oprieť o kvalitnú grafickú stránku, ktorej bude, veríme, že fundované sekundovať aj textová časť. Časopis má za cieľ osloviť ešte širšie publikum našej fakulty a stať sa akousi trvalkou, ktorá sa bude dediť medzi študentmi žurnalistiky. Zodpovedá tomu nielen cena, ale myslíme si, že aj kvalita. Ambícia vychádza raz za mesiac, a teda šesť ráz do roka, predsa nie je tým pári korunkami tak zaťažujúca. Ved' ked' ich už obetujete, sami posúdite kvalitu študentského časopisu, ktorý či chcete alebo nie, reprezentuje aj Vašu fakultu. My v redakcii urobíme všetko preto, aby starostlivo vybrané rubriky priniesli vždy niečo, čo bude zodpovedať prezentovať, intelektuálne napĺňať a možno aj zabávať nášho čitateľa. A nielen z radu študentov...

:peter kravčák:

:indoor
danie na základni FFKU

:outdoor
danie za múrami FFKU

:hydepark
názovy a komentáre

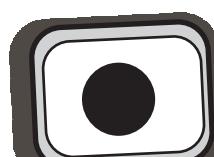
:P.O.Box
stípkę pána prodekana

:duch-na-ku
náboženský kút

:téma
nosná téma čísla

:sport
futbal, basket, tipos

:menzoviny
šéfkuchár Dušan

:i-netoviny
best uff zumag.ku.sk

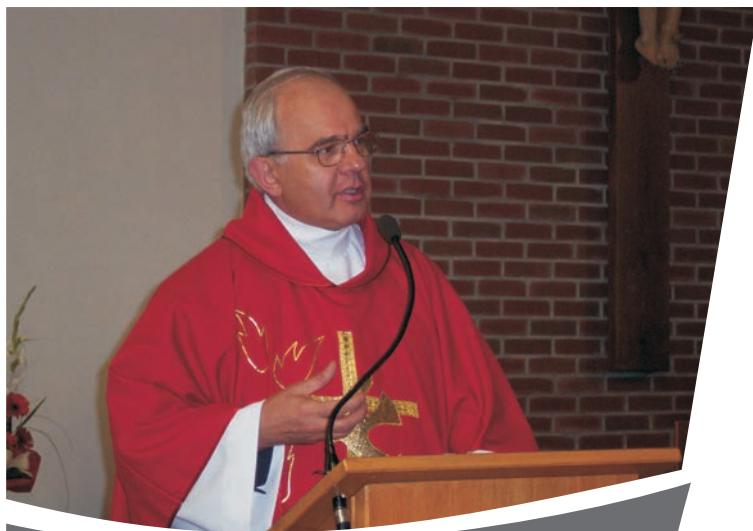

:interview
rozhovor s niekým

:fotoreport
obrázkovisko

Katolícka univerzita otvorila nový akademický rok

Slávnostné bohoslužby spojené so vzývaním Ducha Svätého Veni Sancte v kostole sv. Rodiny v ružomberskom Rybáрpoli a v seminárnom kostole sv. Antona Paduánskeho v Košiciach slávnostne otvorili uplynulý mesiac nový akademický rok 2005/2006 na Katolíckej univerzite.

„Držte sa múdrosti a dobra. Šírite medzi sebou porozumenie a evanjelium. Nech váš život sprevádzajú symboly chleba, vína a svätého prijímania,“ povedal koncelebrant Veni Sancte

Filozofickej fakulty prof. Tadeusz Zasępa z Poľska. Študentom a pedagógom okrem iného pripomienul, že päťročnú existenciu univerzity dopĺňa dvetisícročná tradícia Cirkvi. „Na Slovensku ste jedinou univerzitou svojho druhu. Chráňte si túto jedinečnosť a nebojte sa vykročiť vpred.“

Z myšlienky „Kto je pravá Ježišova rodina?“ vychádzal vo svojej homílii ThLic. Alojz Kostelanský, dekan farnosti Ružomberok, na Veni Sancte Pedagogickej a Zdravotníckej fakulty KU. Účastníkom svätej omše povedal, že univerzita by sa mala stať prostredím dozrievania vo vieri a vydávania svedectva pre ostatných. Načrtol aj tému dedičného hriechu a vplyvu spoločnosti na človeka. Celebrantom prvej slávnosti bol prorektor pre vzdelenie a výchovu KU prof. Ľubomír Stanček a druhú celebroval biskupský súdny vikár prof. Ján Duda.

Slávnosť na Teologickej fakulte viedol košický arcibiskup a metropolita Mons. Alojz Tkáč. Študentom pripomienul, aby za žiadnych okolností nezabúdali, že navštievujú Katolícku univerzitu. „Nech poznávajú Cirkву, nech si uvedomujú, že oni sú Cirkvou a podľa toho nech si vytvoria vzťah k Cirkvi. Nech sú skromní a hrdí na to, že sú členmi svätej Cirkvi.“

Súčasťou otvorenia nového akademického roka na štyroch fakultách boli za účasti akademických funkcionárov fakúlt a pozvaných hostí aj zhromaždenia akademických obcí a stretnutia študentov prvého ročníka s vedeniami fakúlt a katedier. Uplynulý rok študovalo na FF, PF a Teologickej fakulte takmer 7000 študentov v dennej a externej forme štúdia.

:ml:
www.tkkbs.sk

FF KU má svoj vlastný historický spolok

„Vážení priatelia histórie, vítam vás na stránke nášho historického spolku. Prajem príjemné chvíle pri prezeraní našej stránky.“ Tieto slová od predsedu novozaloženého Historického spolku pri Filozofickej fakulte Katolíckej univerzity (FF KU) vás privítajú na podstránke webovej stránky katedry história. Spolok ako dobrovoľné a nezávislé združenie študentov história KU a priaznivcov história uzrel svetlo sveta v stredu 28. septembra. Jeho hlavným úmyslom je rozvíjať a prehľbovať lásku k dejinám. Stanovy spolku obsahujú deväť cielov, hlavným predstaviteľom je predseda, predsedníctvo a rada delegátov. Podľa webovej stránky sa združenie študentov bude snažiť podporovať historickej výskum a činnosti, ktoré sú s ním spojené, sprístupňovať históriu širokej verejnosti, ale aj organizovať spoločné stretnutia, konferencie, semináre, prednášky a iné aktivity. Spolok, ktorého patrónom je sv. Václav, sa delí do troch základných sekcií publikáčná, vedecká a vzdelávacia. S vedeckou činnosťou súvisí aj vydávanie historicko-vedeckého časopisu, ktorého názov bude Koloseum. Bližšie informácie získate aj cez e-mail: hssfku@centrum.sk (web: <http://ff.ku.sk/hs>) :ml:

Zmluvu o výhrade svedomia asi neschválime

Týmito slovami reagoval na jednu z otázok študentov minister spravodlivosti SR Daniel Lipšic, ktorý na pôdu našej Alma Mater zavítal v piatok 14. októbra. V miestnosti Ladislava Hanusa na Filozofickej fakulte sa vysokoškolákom i pedagógom pokúsil v skratke predstaviť reformu trestného práva i ďalšie zmeny, ktoré vykonal jeho rezort. Poukázal najmä na to, že dôležitejšie ako prijatie trestných kódexov a zákonov, je najmä ich neskoršia aplikácia v praxi. V diskusii sa dotkol otázok trestnej zodpovednosti maloletých, zmluvy o výhrade svedomia, alternatívam dnešnej vlády po budúcoročných voľbách, ale aj téme Mečiarových amnestíi a trestnoprávnej zodpovednosti z hľadiska médií, morálky a ideológie. V závere všetkých povzbudil ku konaniu dobra a spravodlivosti. „Najväčším úspechom zla je rezignácia dobra,“ povedal. :ml:

:ml:
www.tkkbs.sk

Nórsky literát a filozof medzi študentmi

Počujete
Ako to meno
Preňádherne hrni?
Ako valiac sa vodstvo
Z nebottyčných strmín
V jeho mene
Blyskalo sa raz u nás
Na časy
V tom najpochmúrnejšom
Slovenskom bezčasi

Björnsterje Björnson
Jeho meno
Soptilo na svet lávu
Čistého
Človečieho hnevu
Až sám v nej stuhol
V obrovité brálo
O ktoré sa
Opovážlivé zlo
Na márne kusy
Roztrieskalo.

:ladislav lajčiak:

Študenti a pedagógovia Filozofickej fakulty Katolíckej univerzity (FF KU) privítali vo štvrtok 6. októbra v posluchárni Ladislava Hanusa spisovateľa, filozofa a literárneho vedca Edvarda Hoema z Nórsku. Predstavil sa prednáškou o Björnsterje Björnsonovi a jeho úlohe pri rozdelení únie Švédska a Nórsku, ktorého 100. výročie si pripomíname v tomto roku.

Okrem Ružomberka navštívil aj študentov v Bratislave, Trnave, Banskej Bystrici a Prešove.

Edvard Hoem (1949) je dôležitou osobnosťou nórskeho literárneho života. Debutoval v roku 1969 a odvtedy vydal viac ako 40 kníh. V roku 1976 začal svoju aktívnu spoluprácu s Nórskym divadlom (Det Norske Teater), kde v období od roku 1980 do 1986 pôsobil ako domovský básnik a dramaturg. V neskoršom období sa stal riaditeľom divadla v Molde. Za svoju prácu prijal mnoho významných ocenení. Je aktívnym účastníkom spoločenských debat (informácie o literátovi sú prevzaté z oficiálnej pozvánky na prednášku).

:ml:

Foto: <http://www.norway.sk/>

moodle: e-learning filozofickej fakulty ku

Filozofická fakulta (FF) zaviedla pre svojich študentov a pedagógov od nového akademického roka viacero noviniek. Jednou z nich je e-learningový systém Moodle (Modular Object-Oriented Dynamic Learning Environment). Tento softvérový balík je určený na podporu výučby prostredníctvom on-line kurzov, prostredníctvom internetu. Je to zdarma a volne šíritelný softvér s otvoreným kódom (pod licenciou GNU GPL), ktorý je vyvíjaný rozrástajúcou sa komunitou používateľov z celého sveta. Autorom projektu na FF je prodekan pre vzdelávanie a výchovu doc. Peter Olekšák, jeho tvorcом doktorand a pedagóg katedry žurnalistiky Juraj Považan. Moodle je prostredie určené pre reálizáciu plne dištančnej výučby na internete, ako aj pre podporu vyučovania „tvárou v tvář“ v tradičných školách všetkých stupňov. Výučba v Moodle prebieha v kurzoch, ktorých členenie aj obsah je plne v rukách učiteľa, prípadne učiteľov. Kurzy môžu byť vnútorné rozdelené do menších celkov (tém alebo týždňov). Náplňou kurzu je rad učiteľom definovaných činností študentov. Pre podporu týchto činností sú pre Moodle vyvíjané relativne nezávislé moduly, z ktorých učiteľ skladá svoj kurz. Ak chcete vstúpiť do e-learningového systému Moodle FF, musíte sa doň prihlásiť. Viac informácií získate už na adresách <http://gamaliel.intranet.sk> (vnútorná sieť) a <http://elearning.ku.sk> (vonkajšia sieť).

Moodle môže bežať na Unixe, Linuxe, Windows, Mac OS X, Netware a na akomkoľvek ďalšom systéme, ktorý podporuje PHP. Údaje sú ukladané v jednej databáze (najlepšia podpora je pre MySQL a PostgreSQL, ale je možné použiť aj Oracle, Access, Interbase, ODBC a podobne).

:ml:

Bude mať Katolícka univerzita Právnickú fakultu?

Právnickej fakulty má na starosti Teologická fakulta Katolíckej univerzity (KU). Jej brány sa však pravdepodobne neotvoria skôr ako v roku 2007. Tieto informácie potvrdil aj rektor KU doc. Boris Banáry. KU pri príprave na vznik novej fakulty čaká množstvo práce. Nájsť garantov, pripraviť akreditačné spisy, vypracovať žiadosť o posúdenie spisu Akreditačnej komisiou (AK), posúdiť študijné programy a na koniec túto iniciatívu musí odobriť aj minister školstva SR. Sídlo Právnickej fakulty by podľa rektora KU mal byť Ružomberok. Meno nového rektora a vedenia sme sa zatial nedozvedeli. Prečo? Rokovania sú momentálne pozastavené kvôli nejasnosti kompetencií, povedal zastupujúci prodekan pre vedu a vzdelávanie Peter Olekšák. V prípade vzniku novej fakulty v prvom možnom termíne (rok 2007), prvé tri roky by mala fungovať formou bakalárskeho štúdia. Až potom môže opäť osloviť AK o súhlas na vykonávanie magisterského štúdia (prípadne doktorandského štúdia).

:zuzana jusková:zu3:

E-learning už aj na Filozofickej fakulte

Zlatú medailu si odniesli štyri ročné obdobia

Ružomberok - Súbor farebných fotografií s názvom Jar, leto, jeseň a zima od Gabriela Steinera z Rakúska, ocenila tento rok porota medzinárodného salónu umeleckej fotografie Fotofórum v Ružomberku zlatou medailou. V kategórii čiernobielej fotografie zvíťazil Roger De Groef z Belgicka za snímku dievčatko s umelou bábikou medzi továrenskými komínmi, ktorú pomenoval Dievča v budúcnosti. Čiernobiela fotografia s abstraktným motívom od Slováka Igora Šimka učarovala Medzinárodnej federácii umeleckých fotografov - FIAP, ktorú mu odovzdala čestné uznanie. Do tohtoročnej súťaže Fotofórum prišlo takmer 1600 prác. Poslalo ich 288 autorov, napríklad z Číny, Vietnamu, Japonska a takmer z celej Európy. Porota pod vedením českého výtvarného fotografa Josefa Klimeša nakoniec vybraла 350 fotografií od 166 autorov z 36 štátov, ktoré vystavuje v Liptovskom múzeu v Ružomberku. Fotofórum každoročne organizujú Národné osvetové centrum v Bratislave, Slovenský zväz fotografov v Ružomberku a tam吉e múzeum. Medzinárodná prezentácia umeleckej tvorby sa koná pod patronátom FIAP.

:vb:

Liptov - Mladí liptovskí umelci sa predstavili na dvojdňovom podujatí Prezent Fajn Fest 2005, ktoré sa konalo v Liptovskom Mikuláši. Tvorivú a záujmovú činnosť prezentovalo na ňom približne 250 mladých ľudí vo veku od 16 do 30 rokov z obidvoch liptovských okresov - Liptovský Mikuláš a Ružomberok.

"Fajn Fest umožnil mladým ľuďom predstaviť svoj talent a poskytol im námet, ako tráviť volný čas," povedala spoluorganizátorka podujatia Alžbeta Lozovská. Mládež uvedla svoje vystúpenia na liptovskomikuláškom námestí a v kultúrnych inštitúciach mesta - Múzeu Janka Kráľa, Galérii Petra Michala Bohúňa, synagóge, Posádkovom klube armády a Dome kultúry.

Predviedli sa, napríklad, divadlo pantomímy Štúdio Kasprzyk z Liptovského Mikuláša, členovia tanecného súboru Jessy z Liptovského Hrádku, literáti, filmári, výtvarníci a fotografi. Džezom návštěvníků zabávali Dr. Jazz, Eew Diamond, tradičné ľudové piesne a tance predviedli folklórne súbory Ďumbier a Váh z Liptovského Mikuláša. Divácky ohlas mali aj liptovské pop-rockové formácie s pestrými názvami Rimon, Los je Boss, Projekt Š či tradičné muzikantské združenie Art Collegium Nicolaus.

Prezent Fajn Fest podľa A. Lozovskej vymysleli a organizovali študenti Gymnázia Michala Miroslava Hodžu v Liptovskom Mikuláši v spolupráci s grantovou skupinou FiLip. Záštitu nad festivalom prevzala Komunitná nadácia Liptov.

:vb:

Mladí liptovskí umelci sa stretli a zabávali

Liptov - Prvenstvo vo fotografickej súťaži Komunitnej nadácie Liptov si tento rok v kategórii nad 18 rokov odnesla študentka Katolíckej univerzity v Ružomberku Jana Hotárová. Medzi mladšími súťažiacimi do 18 rokov bodovala žiačka liptovskomikuláškej základnej školy Zuzana Stromková. Mladí fotografi si okrem nových skúseností na celoregionálnej súťaži odnesli aj zaujímavé peňažné a vecné ceny. Ich výkony v tematických okruhoch - Život liptovského študenta a Liptov očami študentov, hodnotili skúsení fotografi, členovia Zväzu slovenských fotografov Ľubomír Schmida, Juraj Čech a Stanislav Surový. Autori v obidvoch kategóriách objektívom zachytili to, ako vidia Liptov. Prevažovali najmä krajinárske zábery, detaily architektúry alebo aj portréty spolužiakov," zhodnotil predseda poroty Ľ. Schmida. Podľa jeho slov, na snímkach mnohých bolo vidieť, že sa fotografovaniu venujú dlhodobo.

:vb:

Doteraz čistili chodníky, onedlho vyhlásia „vojnu“ sprejerom

Ružomberok Až 1 000 dobrovoľníckych hodín sa rozhodli svojmu regiónu venovať ružomberskí skauti. Prvých 21. tisíc minút čistili turistické chodníčky a závaznice v Národnom parku Veľká Fatra a vybudovali studničku v doline Teplô v Liptovských Revúcanach. Okrem toho sa zapojili do čistiacej akcie združenia Aqua Vita a Spoločnosti pre spoznávanie a záchranu mokradí a z dvoch úsekov rieky Revúca vyniesli 50 plných vriec naplaveného odpadu. Práce na projekte budú podľa slov vodcu 9. zboru skautov a skautiek Laca Krónera v Ružomberku Juraja Baláža pokračovať až do konca októbra. „Tentoraz sa chceme skôr zameráť na čistenie sprejmi postriekaných kultúrnych pamiatok v meste. Nezabudneme ani na čistenie turistických chodníkov či ďalšie budovanie studničiek,“ povedal. Projekt chcú ukončiť v jesenných mesiacoch geologickou poznávacou výpravou do Jesenníkov na Morave. Realizácia projektu nemá za cieľ pomôcť len prírode, mladí sa učia pomáhať si, pracovať v tíme, správne sa rozhodovať, či viest' skupinu. „Takýto spôsob skautskej výchovy sa nám osvedčil. Je to príťažlivá cesta vedúca k osobnému rastu,“ povedal J. Baláž. Všetci, ktorí by chceli po nej kráčať spolu so skautmi, nájdú všetko potrebné na internetovej stránke www.scouting.sk/9zbor.

Skauti môžu byť na svoju prácu príďom hrdí.

Trialóg spojil troch kamarátov - umelcov

Ružomberok/Dolný Kubín Priateľstvo spečatené tvorbou spája výtvarníkov Ružomberčana Pavla Ruska, Widolda Jackówa z Poľska a Zoltána Csemniczkého z Maďarska, ktorí sa stretli v jednej výstavnej sieni v Oravskej galérii (OG) v Dolnom Kubíne. Jej návštěvníci môžu do 11. novembra obdivovať prehliadku malieb, grafík, fotografií a plastík na výstave s názvom Trialóg.

Podľa riaditeľky OG Evy Ľuptákovej je autorským spojivom trojice umelcov téma Dom ako jednotiaci prvok pre život človeka. Spoločne ho predstavujú vo všetkých významoch, ktoré zahŕňa. Výstava je pokračovaním medzinárodných kolektívnych prehliadiok v dolnokubínskej OG.

Jediný vystavujúci Slovák Ružomberčan Pavol Rusko, sa autorsky venuje maľbe, kresbe a grafike. Objektom jeho záujmu je aj textilné výtvarníctvo. Narodil sa v roku 1961. Študoval na Strednej umeleckopriemyselnej škole v Kremnici,

kde sa vyučil umeleckému kováčstvu. Neskôr si štúdium doplnil o výtvarné spracovanie tkanín na rovnako zameranej strednej škole. Vzdelávanie umelec zavŕšil na Vysokej škole výtvarných umení v Bratislave, na oddelení textilu. Od roku

1990 P. Rusko pôsobí aj pedagogicky, v roku 1997 ho habilitovali na docenta. Popri prednáškach a tvorivých seminároch na Katedre výtvarného umenia Pedagogickej fakulty Katolíckej univerzity v Ružomberku pravidelne tvorí a vystavuje doma i v zahraničí.

:vb:

V jednom mlyne už pília drevo, v druhom chcú mlieť múku.

Kvačany Mlyny v Kvačianskej doline budú onedlho opäť ozdobou Liptova. Podľa plánov dobrovoľníkov, ktorí pri ich rekonštrukcii trávia ročne hodiny a hodiny práce, by mali mlyny v budúcnosti opäť plniť svoju funkciu. "S opravou mlynov sa začalo už v osmedesiatych rokoch. Potom nastala dlhšia pauza a intenzívne tu pracujeme asi sedem rokov. Naším cieľom bolo spojazdniť pílu v jednom z mlynov, čo sa podarilo. Silu vody teraz môžeme využívať na pohon hobľovačky, miešačky, brúsky a taktiež nám vyrába aj elektrinu," povedal Miroslav Cársky. Jeden z mlynov je podľa jeho slov zrekonštruovaný natol'ko, že práce môžu pomaličky pokračovať na druhom mlyne. V budúcnosti by v ňom, napríklad, chceli opäť mlieť múku tak, ako pred desiatkami rokov. "Počas leta si prídu pozrieť mlyny tisíce turistov. Peniaze na rekonštrukciu čerpáme z ich dobrovoľníckych príspevkov," povedal M. Cársky. V Kvačianskej doline žije už tri roky, väčšinou úplne sám. Pobyt mimo civilizáciu mu vraj neprekáža. Najviac mu chýba teplá voda, najmä, keď tamojšie mrazy dosahujú aj viac ako mínus 20 stupňov.

:vb:

Ak chceš pokaziť deň, ostaň radšej doma!

Bohatstvo osobnosti nerastie tým, čím vyššie zdvihнемe nos, ale počtom ľudí, ktorým sa darujeme. Človek, ktorý nemá na výber, je nesvoj. Ale ani ten, ktorý si vyberie, nemusí byť šťastný. Výber je totiž trošku zložitejší, ako sme si mysleli.

V živote si treba vyberať. Ale len preto, lebo nám to bolo darované. Podobne ako ty, i ja denne stretávam ľudí, čo majú „pokazený celý deň“. Tvária sa tak preto, lebo sa nesprávne rozhodli. Teda rozhodli sa správne, ako to tvrdia, len nie sú spokojní s výsledkom. Potom nasleduje už len kamenná tvár, nahodená všade tam, kde sa nachádzajú. Napríklad aj u nás v škole.

Takito ľudia sa v tom okamihu rozhodujú nesprávne hned druhýkrát po sebe. Totiž deň neskazili iba sebe, ale od tohto okamihu komukol'vek, kto sa na nich pozrie. A vidieť znechutneného človeka dvakrát nepoteší, však? Takýto pohľad je navyše často dedičný. Uprostred takýchto znechutnených tvári sa človek začne zamýšľať, či nevstal zlou nohou dnes ráno aj on.

Ked' sa budeš chcieť nabudúce mračiť aj ty, nezabudni, že ľudia okolo teba o to nestoja. Život je totiž príliš krátky na to, aby sme len tak odstrelili jeden z jeho dní. Je zbytočné znásobovať zlé rozhodnutia, mrhať silami, dňom, sebou. Sily môžeš použiť pre druhých, deň vnímať ako jedinečný, ktorý sa ti už nevráti a seba radšej daruj tomu, ktorý to potrebuje.

Možno práve tomu, ktorý to vo výbere pokazil a znechutním chce pokaziť aj tvoj deň.

Výber je zložitý, ale iba dovtedy, kým nezbadáme ľudí okolo seba. Okrem daru „voľnej ruky“ a rozumu sme dostali i dar byť s ľuďmi, ktorí sú okolo nás. Neorientovať sa len na seba a na známe blízke okolie znamená, zdá sa, dopĺňať svoju cenu z vnútra druhých.

Výber nie je zložitý, ked' sa nerozhodujeme sami. Bohatstvo osobnosti nerastie tým, čím vyššie zdvihнемe nos, ale počtom ľudí, ktorým sa darujeme.

Možno aj preto, aby sme pomohli tam, kde sa výber pokazil. Aby sa nekazil aj deň ostatných, aby sa napravil deň „pokazeného“, aby sa na chodbách ľudia na seba nemračili.

:lukáš marták:zu2:

Dolce vita

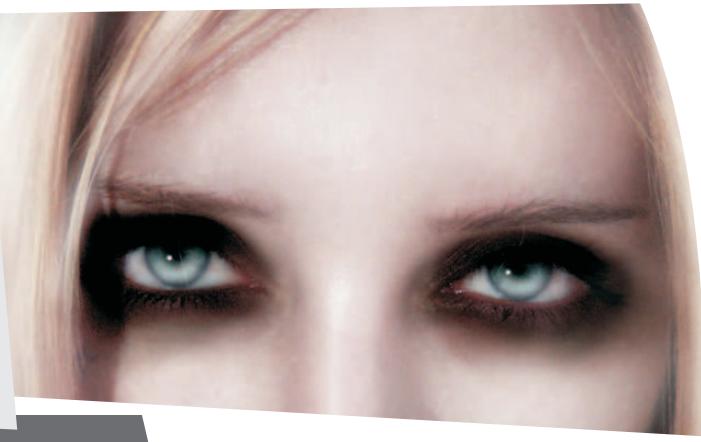
Mám rada štýlové oblečenie. Najlepšie sa cítim, keď mám počas dňa na sebe niekol'ko rôznych kolekcií. Večerné šaty sú predsa určené na večernú príležitosť, nenosia sa v čase, keď sa pripravuje obed.

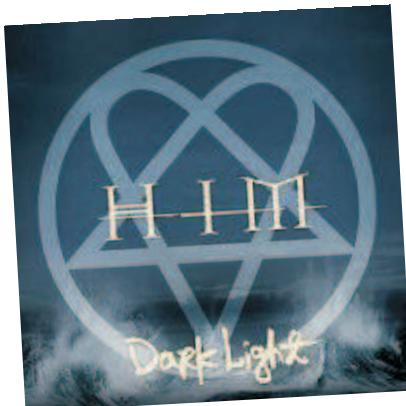
Počula som, že šaty robia človeka. Dovolím si s tým nesúhlasiť. Každá z nás je iná, aj keď na sebe nemá prevesené žiadne šaty máme inú dĺžku nôh, sme inak tvarované, máme rozdielnú farbu, jedna je oblúbená, inej sa zase ľudia zdáleka vyhýbajú. Tak, tak, šaty nie sú až také podstatné, neurobia z vás to, čím nie ste. Hoci, keď mám na sebe malé čierne šaty od Coco Chanel, vždy sa cítim atraktívnejšie.

Omnoho dôležitejšie však je, aby si každá z nás uvedomila, kam vlastne patrí. Niektorá prežije celý svoj život v kancelárii práca, práca a zasa len práca. Niekedy na nej aj šef sedí. Iná je typická kuchynská put'ka. Prestáť celý deň pri sporáku podľa mňa nie je koviečo. Nuž ale, niektoré sú práve na ten účel stvorené. JA som si vedela vybrať. Som umelkyňa a dáma. Väčšinou sa na seba dívam v zrkadle divadelnej šatne, odhadujem, ktoré líčidlo by mi pristalo, ktorá toaleta sa hodí k farbe, ktorou ma môj Stvoriteľ obdaril. A z času na čas sa ocitnem na doskách, ktoré znamenajú svet. Vyhrievam sa v žiare reflektorov, užívam si ovácie publika. A tie párty po predstavení... Ach, dolce vita!

A niekto by povedal, že život stoličky je nudný.

:gabriela malastová:zu4:

The Rasmus Hide From The Sun

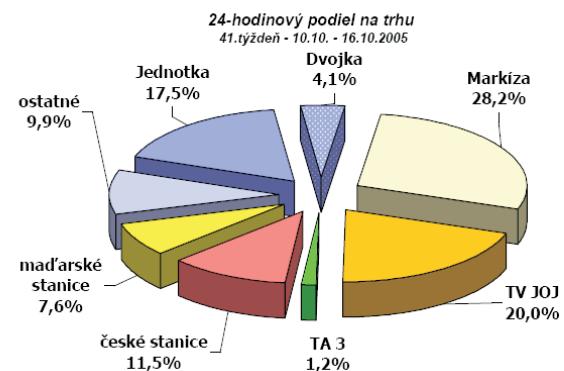
V podobnom čase ako HIM vydáva svoj nový album aj ďalšia temná rocková skupina, The Rasmus, ktorá zhodou okolností pochádza z podobných končín. Mohli ste pred nejakým časom počuť ich hit „In The Shadows“, ktorý ich preslávil a hral sa naozaj všade. S ním a s albumom „Dead Letters“ sa stali svetoznámou skupinou a dostali sa viac do podvedomia ľudí. Získali si srdcia mnohých fanúšikov a preto na tomto albume makali dosť dlho. Keď som si album prvý raz pustil, zdal sa mi trochu priemerný. Ale po piatom vypočúti sa mi stalo to isté, čo s predošlým albumom. Táto kapela má v sebe niečo (neviem čo), čo ma dostalo a naozaj sa mi to zapáčilo. Ak na tomto albume hľadáte veselé pesničky, tak hľadáte zbytočne. To si radšej pustite Horkýže Slíže. Pesničky na albume sú temné, smutné, ale vskutku dojímavé. Do pozornosti dávam brilantný singel „No Fear“, ktorý už rotuje v rádiach a televíziach, a tiež, naozaj dojímavú pieseň „The Last Generation“. nemusíte mať čierne šaty, čierny make-up, piercing ani vybíjaný opasok.

:dj:

Peoplemetrový boom

Šialenstvo a vojna. Tieto dve slová už nie sú iba doménou nejakých bojov a konfliktu medzi krajinami na svete, ale aj synonymom boja medzi našimi televíziami. Traja slovenskí hráči (STV, Markíza, Joj) si uvedomili, že víťaz môže byť vždy iba jeden. Ich pozíciu od októbra 2004 výrazne ovplyvňuje jediný pojem - peoplemetre. Čo vlastne znamená tento pojem? Kto zabezpečuje peoplemetrový výskum u nás? Ako to funguje? Odpovede na tieto otázky môžeme nájsť na viacerých webových stránkach s mediálnou tematikou. Väčšina z nich však ponúka iba jedinú odpoveď. Akú? Peoplemetre sú technickým riešením, prostredníctvom ktorého sa získavajú vstupné dátá v rámci systému elektronického merania sledovanosti. Ľudskou rečou povedané, technickým riešením môžeme nazvať skrinku malých rozmerov, ktorá je prepojená s vaším televízorom. Táto "skrinka" získava počas vášho sledovania televízie určité vstupné dátá. Čo sú to tie vstupné dátá? Sú to údaje o tom, kto a v akom počte sa v momentálnom čase nachádza pri obrazovke. Výskumná spoločnosť dokáže prostredníctvom prístrojov klášt divákom aj otázky o programe. Na Slovensku sa zatial táto možnosť nevyužíva. Prístroje sú na základe demografického panelu rozmiestnené na vzorke divákov (u nás viac ako 800 rodín, cca 2500 divákov).

Tento panel ľudí bol navrhnutý tak, aby reprezentatívne odrážal demografické zloženie domácností. Rodiny, do domácností ktorých boli peoplemetre TARIS 500 nainštalované, boli vybraté na základe ústnych rozhovorov. Ročne bude TNS obmieňať cca 25% panelu, jedna rodina môže byť jeho členom maximálne štyri roky. Čas strávený pri obrazovke je neskôr vyjadrený v percentách. Ako sledovanosť. Vstupné dátá (informácie o sledovanosti) majú televízie k dispozícii len s malým oneskorením po odvysielaní programu. Už krátko po záverečných titulkoch programu môžu programoví či PR riaditelia vedieť, akú mal daný program sledovanosť. Tento rozhodujúci fakt zohráva rolu nielen pri návrhu skladby programu (napr. nasadzovanie hlavných tromfov televízie v prime-time), ale aj pri ďalších faktoroch. Existuje niekoľko typov technických riešení peoplemetrov. U nás sa využíva technológia prenosu dát na báze GPRS (prenos dát prostredníctvom mobilných telefónnych sietí). Z televíznej história môžeme viedieť, že štart peoplemetrov na Slovensku sa viaže s dátumom 15. októbra 2004 (vo svete ich prvýkrát použila na začiatku 80. rokov 20. storočia BBC). Slovenský peoplemetrový prieskum zabezpečuje spoločnosť Taylor Nelson Sofres. Zastrešuje ich spoločnosť PMT. Zúčastňujú sa na ňom štyri televízie. "Verejnoprávnej" Jednotke a Dvojke robia spoločnosť komerčná TV Markíza, TV Joj a spravodajska TA3.

:ml:

PS. Už nabudúce exkluzívne v ZUMAGU - Kol'ko stojí reklama v slovenských televíziach?

Táto škandinávska rocková skupina funguje už nejeden rok, vydala už nejeden album a mohli sme počuť nejeden ich „hitík“. V tomto čase prichádza na svet s novým počinom, ktorý nazvali „Dark Light“, čo vlastne presne vyjadruje podstatu tohto albumu. HIM prezentujú žánor, ktorý hrajú, ako „love-metal“, menej viac sedí temný rock. Vrátane aktuálneho hitu „Wings Of A Butterfly“ tu nájdeme veľa chytľavých pesničiek nesúci sa v ponurej nálade, niektoré z nich podľa mňa s naozaj vydarennými melodickými refreňmi. Určite to nie je náročná muzika, avšak na temnosť to rozhodne neuberá.

Skalní fanúšikovia skupiny určite budú s albumom nadmieru spokojní, nakoľko kapela zo svojho tradičného štýlu nevybieha, a asi ani vybiehať nehodlá. Ak vám nevadia vybústrované gitary, temné syntetizátory a charizmatický hlas speváka Villeho Vala, nebudeť nič namietať ani proti albumu „Dark Light“. Možno sa vám ešte aj zapáči.

A to nemusíte mať čierne šaty, čierny make-up, piercing ani vybíjaný opasok.

:dj:

Myslite si, že po štyridsiatich rokoch komunizmu vieme kriticky vnímať' našu minulosť, alebo žijeme v zajatí mýtov a skresľovania minulosťi?

Počas štyridsiatich rokov sa v pamäti každého usadil propagandistickej nános. Všetci sme boli ovplyvnení propagandou. Komunistický režim trval dve generácie. Starí ľudia odišli veľmi skoro a vnucom už nemal kto porozprávať, ako to bolo ešte v slušnej dobe. Povedzme za prvej republiky, keď bola ešte politická pluralita. V rokoch 1939 - 1989 bolo celé obdobie popisované ináč, ako sa veci diali. Preto, aj SNP mnohí vnímajú ináč, ako to naozaj bolo.

Prečo mala propaganda taký veľký vplyv na ľudí?

Lebo komunisti ovládali všetky sféry. Propagande slúžila elita i vzdelaní ľudia. Dokonca historici, profesori a docenti, ktorí vytvárali predstavu o minulosťi, ale aj zidealizovanú predstavu o dobe, v ktorej žili. Propaganda bola postavená na úplne obrátenom obraze skutočnosti. Zúčastňovali sa na nej všetky médiá aj denníky, napríklad Rudé právo v Prahe a Pravda na Slovensku. Tie vychádzali s podtitulom Orgán ústredného výboru komunistickej strany. Regionálne denníky boli orgánmi krajských výborov strany. Rovnako rozhlasové a televízne vysielanie bolo propagandistické.

Je možné, že propaganda má vplyv aj na mladých ľudí, ktorí dnes pochodujú po uliciach miest v uniformách podobných uniformám Hlinkovej gardy?

Dnešní mladí, ktorí si oblečú čierne uniformy nemajú ani potuchy, čo sa vtedy stalo. Sú pod vplyvom svojich rodičov. Keď človek žije štyridsať rokov v seba klame, je ľahké slobodne priznať, že bola propaganda. Veľa ľudí nevedelo, že v osemdesiatych rokoch sa konali politické procesy za prejavy viery. Františkáni a tajní kňazi sedeli vo väzení. Civilisti, ktorí chceli prejsť cez hranice do slobodného sveta, boli v osemdesiatych rokoch zabíjaní na hraniciach. Aj to bol dôvod pre vznik Ústavu pamäti národa a pre zverejňovanie toho, čo bolo do roku 1989 utajené. Lebo o minulosťi je potrebné hovoriť otvorené a pravdivo.

Myslite si, že politická strana Slovenská pospolitost' je len skupina, ktorú si netreba všímať alebo je to nebezpečný živel?

Čierne uniformy, dvojkriž. Tieto symboly vyvolávajú nenávist voči ľuďom, a práve preto sú nemorálne. Tito mladí nerozumejú, čo v starých ľuďoch vyvoláva ich konanie. Varovaním je, že práve to sú prvé akcie, ktoré môžu strhnúť mladých ľudí. Ak je to spojené so sociálnou nespokojnosťou, tak to môže strhnúť veľké množstvo ľudí. A výtržnosti môžu pokračovať d'alej a d'alej. Ale vyrovnať sa s tým musí štát. V prípade Pospolitosti sa dá povedať, že je to extrémistický postoj.

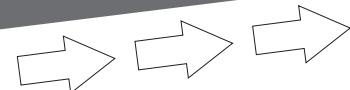
Po schválení zákona o zverejnení spisov ŠTB sa rozvírila politická a spoločenská scéna na Slovensku. Vo vzäzkoch sa začali objavovať prekvapivé mená a vznikali rôzne dohady o hodnotnosti týchto dokumentov. O vzäzkoch ŠTB, ale i o časoch, ktoré sú pre súčasných študentov už dávno zabudnuté, hovoril na návšteve Katolíckej univerzity predsed a Správnej rady Ústavu pamäti národa Ján Langoš.

Pán Langoš, skúste krátkosti objasniť, čo je hlavnou úlohou Ústavu pamäti národa?

Podľa zákona o pamäti národa, Ústav pamäti národa je oprávnený, dokonca povinný pozbierať dokumentáciu zo štátnych archívov o politických direktívach, politických procesoch a zločinoch. Túto dokumentáciu zverejníme a odovzdáme generálnej prokuratúre návrh na trestné stíhanie za spáchanie zločinu proti ľudskosti. Sme oprávnení zverejniť ešte pred podaním mená straníckych a štátnych funkcionárov, ktorí nesú zodpovednosť, napríklad za vraždy na hraniciach. Rovnako aj v prípade politických procesov zverejniť mená súdcov, prokurátorov a členov ústredného výboru, ktorí prikázali alebo súdili civilných obyvateľov za ich vieru. Teda zverejniť páchateľov týchto zločinov. To je úloha Ústavu pamäti národa.

Vašou úlohou je zbierané dôkazov o zločinoch komunizmu, ktoré neboli premlčané. Spolupracujete aj s tímom prokurátorov. Pripravujete sa niektoré konkrétnu trestné oznámenia, alebo ich môžeme očakávať v blízkej budúcnosti?

Máme sťažený prístup do archívov ústredného výboru KSČ. Potrebujeme získať dôkazy, ktorí členovia vtedy hlasovali za uznesenia, napríklad o vraždách na hraniciach. Ďalším problémom je, že až teraz preberáme z archívu ministerstva vnútra fondy pohraničnej stráže. Musíme prezrieť archívne dokumenty a vytiahnuť z nich dôkazy. Potom nastáva zhromaždenie do jednej kauzy. Prácu sťažuje aj to, že nie sme oprávnení oboznamovať sa s trestnými spismi, lebo trestné spisy sú prístupné len stranám sporu alebo ministerstvu spravodlivosti. Mysím si však, že prvý dokument o zločinoch proti ľudskosti bude zverejnený niekedy v priebehu budúceho roka.

O minulosti treba hovoriť otvorene

Prečo sa na Slovensku tolerujú extrémistické prejavy a v iných „tradičných demokraciach“ nie?

U nás sa po štyridsiatich rokoch komunizmu rozpadla hierarchia hodnôt. Nevieme zaujať verejne morálny postoj. Sú tu aj iné problémy. Výkonná moc v našej krajine je slabá. Justícia je pomalá. Polícia nerobí to, čo robí polícia v tradičných demokraciách. Štát je slabý v ochrane práv občanov. Nám sa nepodarilo obnoviť moc štátu na demokratických principoch. Ešte stále je politika silnejšia ako sila zákona. To je vidno aj na činnosti niektorých ministrov. To tu bolo už niekoľkokrát v minulosti, preto je potrebné vraciať sa k minulosti a neopakovat' staré chyby.

Kedy sa staneme tradičnou normálou demokraciou a prestane na nás pôsobiť vplyv minulosti?

Podľa mňa to bude trvať dve generácie, kým sa deti budú rodíť do slobody. Moje deti sa narodili ešte v totalite, ale neviedli sme ich k dvojtvárnosti. Naše deti, ktoré sa narodili v neslobode, sa necítia slobodne ani teraz. Je treba prežiť dve generácie, aby sme sa dostali z otroctva. Slobodní budú ľudia až vtedy, keď budú cítiť zodpovednosť za svoju rodinu, za svoje meno.

Bola by situácia iná, keby boli komunisti v roku 1989 vytlačení z verejného života a neboli by s nimi uzavretý kompromis?

Žažko povedať. Nikto si nevie predstaviť, ako by sme žili. Ale globálne to nebolo možné. Komunistická strana mala odovzdať moc nekomunistom a mali sa zaviazať, že nebudú plánovať odplatu. Táto dohoda sa preniesla aj do satelitných krajín. Nebolo to však premyslené. Komunisti odovzdali politickú moc, ale prevzali ekonomickú moc a zostali v štátnej správe.

Paradoxne prvý protikomunistický zákon potvrdil zákony, ktoré boli v platnosti do roku 1989.

Čo bolo potrebné urobiť, aby sa situácia zmenila?

To, čo urobil Beneš po vojne, čiže obnovil Česko-Slovensko dekrétnymi a upravil jeho právne postavenie. To bolo treba urobiť v roku 1989. Prišlo sa na to neskoro a vtedy to už nebolo možné, lebo s komunistami už bola uzavretá tá dohoda, že nebudú potrestaní. Prijali sa sice zákony o rehabilitácii a reštitúcií obetí, ale stále tu chýbali zákony o potrestaní vinníkov.

:jj:

Chuť "rýchlo" zarobených peňazí ... alebo študenti v zahraničí!

V cudzine je to skoro ako doma. Musíte mať šťastie na féravých ľudí. Slovenskí vysokoškoláci si pomaly zvykajú na moderný štýl študentského života. Deväť mesiacov navštievujú školu, zvyšné tri trávia na letných brigádach v zahraničí alebo navštievujú prednášky a súčasne pracujú. Mnohí zvyknú uštipačne poznamenať, že pracujú, aby mohli študovať. Čo ich však motivuje k tomu, že každý rok vezmú batoh na plecia a odcestujú do cudziny? Rýchlo zarobené peniaze, snaha zdokonaliť sa v cudzom jazyku, možnosť získať nové skúsenosti, kontakty alebo len mladická túžba po dobrodružstve?

Kto nezažil, nepochopí. Aj takto stroho vysokoškoláci komentujú svoje zážitky z letných brigád, ktoré sa v mnohých prípadoch podobajú zaujímavejšiemu filmu či aspoň akčnému thrilleru. Nedávno isté regionálne noviny zverejnili skutočný príbeh dvojice študentov, ktorých zamestnávateľ v cudzine naháňal so železnou tyčou po poli. Nie každý má pri hľadaní práce v zahraničí úspech, spravidla výlety „nablink“ sa končia rýchlejšie, ako začnú. „Ak nemáte dosť peňazí, Londýn vás rýchlo zničí. Nepotrebuje k tomu ani teroristov. Ak sa chystáte na dlhšie a budete trpežlivý, je reálne nájsť aj lepšie platenú prácu,“ pripomína Peter, ktorý tento rok skúšal šťastie vo Veľkej Británii. Keď sa hľadanie skončilo neúspechom, vybavil si brigádu v Českej republike. Terajší štvrták pripomína, že zahraniční zamestnávateľia skôr uprednostnia mladých, ktorí sa chcú zamestnať na dlhšiu dobu. „Preto radšej zamestnajú ľudí s vízovou povinnosťou a najmä Indov či ázijských pracovníkov. Ich niekoľkoročná (spravidla do dĺžky trvania víz) lojalita k zamestnávateľovi je totiž preslávená.“ Ak teda nepatríte medzi tých, ktorým nerobí problém malé klamstvo a „uistíte“ zamestnávateľa, že v septembri neodlietate, musíte hľadať inde. Šťastie na ľudí musíte mať aj za hranicami Slovenska. Ak ste totiž z domu zvyknutý na príslušného pohostinstva a srdečnosť, môže vás azda prekvapíť, že na ľuďu nenatrafíte aj v cudzine. Študent žurnalistiky Dominik má z Írska opačnú skúsenosť. „Naše začiatocnícke ľažkosti nám pomáhali riešiť nielen naši najbližší spolupracovníci, ale aj nadriadení. Nemali snahu potopit človeka za každú cenu a stáť nad ním akoby bol otrok, ale veľačkárt nám ulahčili prácu dobrou radou,“ spomína. Nie je výnimkou, že na vaše pochybenie mnohokrát čakajú vaši najbližší spolupracovníci. Ak teda neoplyvate zvlášť veľkou dôverou k nim, radšej si svoje pracovné povinnosti plňte zodpovedne. „Keď už robíte, dobre si svoje miesto strážte. Napríklad včasnymi príchodmi do práce. Poverty o anglickej presnosti majú niečo do seba. A vždy je tu niekto, kto priam slintá po vašom zakopnutí,“ hovorí Peter. Ak vás ani tieto riadky neodradili od ochoty zaradiť sa najbližšie leto medzi dobrodruhov zarábajúcich „rýchle“ peniaze, precítajte si aspoň zážitky vysokoškolákov z tohoročných letných brigád. Michal spomína na Prahu, Peter na Londýn, Miro na Ameriku a Dominik na Írsku.

:vb:

Ako si zarobiť v Prahe Mater Urbi

Ak ste sa rozhodli, že využijete na summer job-y služby pracovného trhu nášho západného brata, určite vás k tomu nevedli finančné pohnutky. V Česku totiž nezarobíte v eurách, ale korunkách, súčasť českých, ale stále cennejších ako našich. Nemôžete očakávať, že sa vám podarí zarobiť na prepsychový študentský život, ale na nejaké tie nové tričká, mikiny, gate, šminky a super malú Nokiu vám to bude stačiť.

Odporučam všetkým, ktorí sa pre Prahu rozhodnú, aby si doprednu na internete pozreli nejaké ponuky na brigády a ubytovanie. Zo Slovenska už odchádzajte aspoň s nejakou poistikou, ušetríte si nervy a čas. Bývať sa dá na rôznych ubytovniach po celom meste, na internátoch, u kamarátov a pribuzných, alebo na priváte, ak je vás viac. Nechôdte do Prahy spoliehajúc sa na náhodu a nečakajte ani na zásah vyššej moci. Peňaženku majte nabítu sumou aspoň 2500 CZK, na začiatok sa vám zídu.

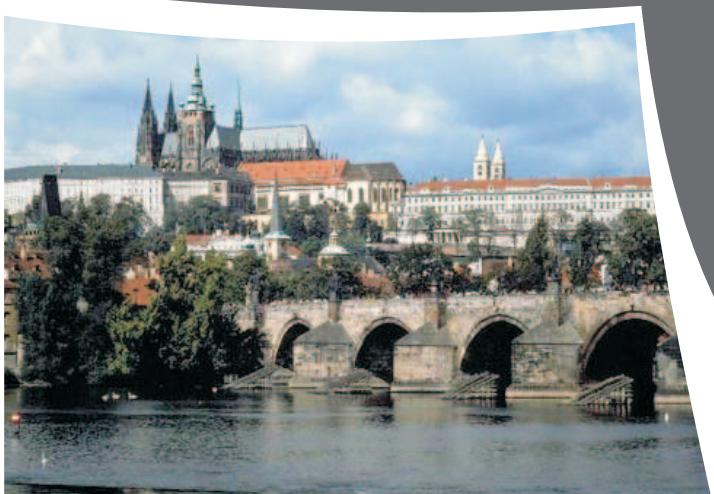
Ako do Prahy? Najlacnejšie stopom, odporučam však len silnejším povahám, ktoré zvládnú aj hodinové čakanie na svoj „spoj“. Vlakom ste na Hlavnom nádraži za zhruba (ak ste zo Žiliny) 8 hodín, rýchlikov jazdí požehnane, a dá sa to prežiť.

Rýchlejšia a lacnejšia je cesta autobusom, jazdí ich večer zo Slovenska niekoľko a ceny sú od cca. 400 Sk za lístok. O polnoci vyrazíte, o 6:00 ste na Ústredním Autobusovém Nádraží (ÚAN) Praha Florenc. Prepadne vás pocit bezradnosti a úzkosti, pretože ste ešte toľko pochybných existencií (na „Hlaváku“ detto) narazíte nezažili. Ale treba sa otriať, kúpiť si lístok na mestskú dopravu a rýchlo odtiaľ zmiznúť. Ten základný stojí rovnú „dvacku“.

Odveziete sa ním kdekol'vek, čímkol'vek (električka, metro, autobus, lanovka Újezd-Petřín, a dokonca aj vlak v rámci dvoch pásiem Pražskej integrovanej dopravy) počas 75-tich minút (cez víkend 90 min.) a kedykol'vek (nočné električky a autobusy jazdia cca. každých 30 min., pozor na krádeže, neradno zaspäť!). Odporučam vybaviť si preukážku (tramvajenkou) a k nej zakúpiť 460 korunový mesačný kupón. Oplatí sa to, pretože doprava je spoločne s ostatnou cestovnou poriadku a výhodou, že nemusíte mať strach z toho, že vás bez lístka prichytí revízor (hlavne v metre).

Dobrou investíciou, ktorú neol'utujete, je kúpa mapy Prahy. Stojí okolo 50 Kč, ale vďaka nej ste v Prahe ako doma (pokiaľ viete čítať a máte aspoň základný orientačný zmysel). A nezabudnite si „ajsik“.

Tiež sa vám zíde (napr. vstupenky do múzeí a galérií za polovicu, rôzne zľavy v rozličných obchodoch, atď.). Ak už máte ISIC, tak si naď dokúpte nálepku od Unionu za 200 Sk, budete mať poistenie liečebných nákladov až do výšky 38 000 eur na 30 dní od výcestovania zo Slovenska. Treba však pas obohatiť o pečiatku krajiny, do ktorej vstupujete.

Ak ste už teda v Prahe a rozhliadate sa po nejakej práci, zájdite do pracovných agentúr. Dobré je mať odblokovaný mobil a kúpiť si od niektorého z troch operátorov (Oskar, T-mobile CZ, Eurotel CZ) SIM kartu s kreditom. Agentúr je po celej Prahe niekoľko, v centre i pri studentských internátoch (hlavne koleje Strahov a Jižní Město). Ja sám som pracoval viackrát cez Unijob (ul. Odborč 2, blízko Karlovho námestí) a bol som spokojný. Zaistia vám jednodlhové aj stále brigády, posielajú aj sms správy o aktuálnych pracovných ponukách. Treba sa však pýtať aj skúsenejších Slovákov, ktorí v Prahe napríklad študujú, alebo sú tam o niečo dlhšie ako vy. Práve v čakárňach agentúr na nich natrafíte najčastejšie. Práca sa dá zohnať aj tak, že si budete pozorne všímať inzerátov novinách (napr. denník Metro je v metre zadarmo) a vychádzajú aj rôzne inzertné noviny, kde takisto nájdete pracovných ponúk do aleluja. A ešte je tu tretia možnosť skúšajte to na vlastnú päť a všímajte si, v ktorom bare hľadajú napr. čašníkov, alebo v ktorej predajni predavačku.

Ked' už máte strechu nad hlavou a prácu (ktorá vás možno aj trošku baví), treba sa aj nejako zasýtiť. Najlepšie sa nakupuje v hypermarketoch a diskontoch, ktorých je po Prahe ako maku a sú tak v centre mesta, ako aj na periférii. Väčšinou sú spojené s nákupnými centrami, multikinami a ďalšími výdobytkami konzumu. Dobre a hlavne lacno sa najete aj v čínskych bistrách - 400 gramové porcie za 59 Kč, ale aj v hospodách, kde majú vždy nejaké to „výtečné meničko“ (napr. U Bubeníčků, Mánesova ul., polievka+hl. jedlo+šalát za 56-59 Kč alebo „levnou hotovku“ („gulášek“ za 60 Kč). Bruško zasýtia aj šalát a pečivo výborné lahôdky sú blízko Jungmannovo námestia, v úplnom centre. Kvalitne a lacno sa nafutrujete aj v jedálni U Rozvořilů (ul. Na Poříčí, blízko Florencu).

Ďalšia dôležitá vec, bez ktorej sa študent, smútiaci za rodinou a kamarátmu nezaobídce, je internet. Net kaviarní je v Prahe tiež požehnane. Najlepšie sú na Václavskom námestí,

(Václavka, 0,60 Kč/min., ale len s ISIC-om) a siet' Cyber café, kde si zasurujete za 29 až 39 Kč/hod.

Nielen chlebom je človek živý, ale aj kultúrou. Pamiatok ponúka Praha toľko, že vám z toho „pôjde hlava kolem“. Spomienim iba základné: Pražský hrad, Vyšehrad, chrám sv. Víta, Karlův most, letohrádek Hvězda na Bílé hoře. Množstvo kostolov, sôch (socha

sv. Václava na koni na Václaváku je najčastejšie miesto stretnutí), pamätníkov a chrámov. Galérií a múzei je takisto neúrekom a kvalitnými výstavami európskeho významu sa to v nich len tak hemží. Môžete zájsť aj do ZOO, Botanickej záhrady, multikín, ale aj klubových kinečiek (napr. Evald na Národní třídě), divadiel, klubov (napr. Roxy v Dlouhé ul., Vagon club na Národní třídě). Väčšie koncerty svetoznámych skupín a hviezd bývajú v T-mobile aréne (hokejová hala v Holešovicích), v T-mobile parku na Vysočanech (Metro B, Kolbenova), alebo v Sazka aréne v Libni (metro B, Českomoravská). K tomu pridajte každý týždeň nejakú športovú akciu (Mystic skate cup, Pražský baseballový týden, atlétický memoriál Josefa Odložila) a fanúšikom futbalu a hokeja netreba asi dvakrát rozpísovať, čo je Sparta, Slavia, Bohemians a Viktorka Žižkov.

No a nakoniec som si nechal niečo pre vyznavačov hospôdok.

Objavovať ich môžete stále a aj tak ich nestihnete navštíviť všetky. Až na zopár výnimiek, majú v každej výbornú obsluhu, skvelé pivko (od 15 do 22 Kč za „desinku“, Plzeň a iné ležiaky od 22 do 28 Kč), chuťovky k nemu (odporúčam utopence, ovarové kolená, nakladaný hermelín, tlačenku, sekánú a podobné špeciality). Vo väčšine barov majú aj jukebox a stolový futbal.

Najlepšie lokality na dobré posedenie v hospode sú Anděl (Brouk, Knoflík), Letná, Vinohrady (Redneck), Žižkov, Palmovka, Nové Mesto (U žaludu), Malá Strana a v centre sa dajú takisto nájsť aj „neturistické“ hospody (Alternatív Medzibranská). Kto sa teda odváži a pojde cez leto do Prahy, ten si aj zarobi, aj užije. A keďže komunikačná bariéra je prakticky nulová, ľahko sa môžete zoznať, zaľúbiť a zažiť všeličo iné a nečakané.

:michal kolárik:zu4:

Írsko - krajina zázrakov

Na chvíľu sa prenesieme do krajinu večnej zelene, opradenej tými najfantastickejšími príbehmi, aké si len človek môže vymyslieť. Do krajinu slávneho národa Keltov, do Írska. Prečo práve tomuto neveľkému ostrovu z jednej strany obmývanému Atlantikom a z druhej Írskym morom dali prívlastok zázračný.

Pracovné podmienky:
Začiatok môjho minuloročného dobrodružstva na „zelenom ostrove“ bol trošku nemilosrdný. Dvojtýždňové hľadanie práce si na každom vyberie svoju daň, ale nel'utujem ani deň. Neoceniteľná skúsenosť

s novým prostredím človeka zocelí a dodá mu sebavedomie. Po dvoch týždňoch sa podarilo, ja a môj spolužiak sme šťastne našli zamestnanie v hoteli Gleneagle v krásnom meste Killarney centre turistického ruchu. Na získanie pracovného pomeru je potrebný životopis, vyplnený formulár pre zamestnávateľa „application form“ a odporúčanie predchádzajúceho zamestnávateľa. A samozrejme, osobné doklady. Po úspešnom osobnom pohovore spravidla s personálnym manažérom, je uzavretie zmluvy už len formalita.

Ďalšou dôležitou vecou je registrácia na Sociálnom úrade. Veľmi jednoduchá záležitosť v porovnaní s našou byrokraciou. Potrebná je len pracovná zmluva a doklad o prechodnom pobytu a do týždňa vlastním evidenčné číslo legálneho pracovníka. Minimálna mzda je 7,65 eura (cca 300 Sk) a pracovný čas 49 hodín týždenne. Vo väčšine je za odpracovanú nedelu dvojnásobná mzda, čiže okolo 15 euro na hodinu, čo už je veľmi slušný zárobok. My sme pracovali v hoteli

Gleneagle ako „Kitchen porter“, čiže umývači všetkého, čo sa v kuchyni nachádzalo, od riadu po podlahu. Po niekoľkotýždňovom zapracovaní sa a oboznámení s pracovným prostredím sme sa plne zapojili do multietnického kolektívu zamestnancov. Vzhľadom

k veľkosti hotelu pracovalo v tomto zariadení množstvo ľudí a to doslova z celého sveta (38 národností, z tých exoticejších

spomienim Filipíny, Bangládež, Austrália, Južná Afrika, Thajsko, Mongolsko...). Íri sú vo všeobecnosti veľmi priateľski a bezprostrední

ľudia a takisto i kolektív našich kolegov vytváral kamarátsku atmosféru na pracovisku. Naše začiatočnícke t'ažkosti nám pomáhalo riešiť nielen naši najbližší spolupracovníci, ale aj samotní nadriadení.

Nemali snahu potopit človeka za každú cenu a stáť nad ním akoby bol otrok, ale častokrát nám ul'ahčili prácu dobrou radou.

Samozrejmostou bolo i patričné ohodnotenie, ak si nadriadený všímol snahu a dobrý výkon ponukol nadčas na inom pracovisku a ten bol platený dvojnásobnou mzdu. Dobre vykonaná práca je

v Írsku hodnotu, ktorú dokážu patrične oceniť. S takouto skúsenosťou sme sa stretli aj u iných Slovákov, pracujúcich v tejto krajine. Konkrétnie v „našom“ meste pracuje dodnes skupinka

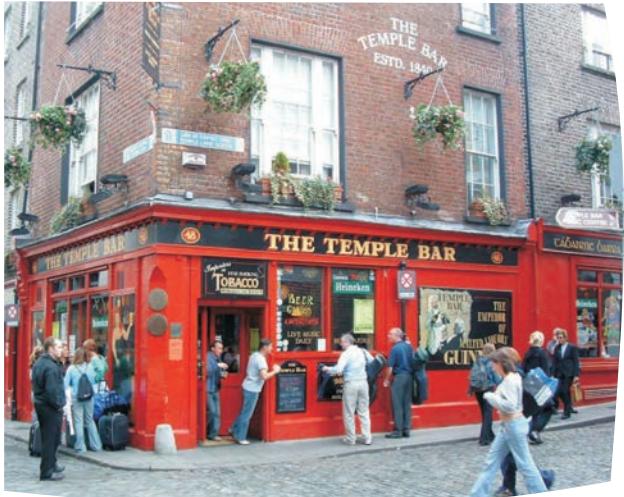
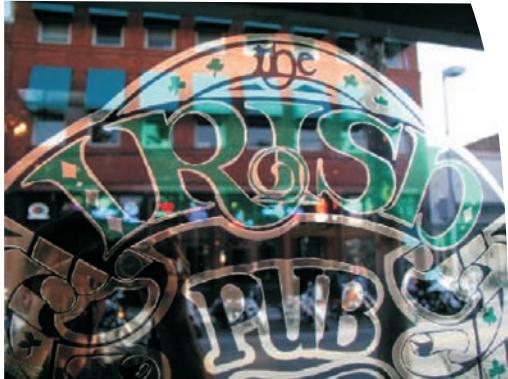
desiatich Oravcov, a mnoho ďalších z rôznych kútov Slovenska.

Jedným z nich je i môj brat. Pracuje tam už viac ako rok a zatial' je nadmieru spokojný s prácou i životom v Írsku. V hoteli som si našiel

mnoho priateľov, nielen Írov, ale takmer zo všetkých kútov sveta a kontakty udržiavame dodnes. Študentom hľadajúcim sezónne

práce odporúčam vyhľadávať turistické strediská a orientovať sa na prácu v hotelierstve. Najväčší pracovný trh ponúka hlavné mesto

Dublin a jeho okolie, ale nie vždy je to najšťastnejšie riešenie, pretože náklady

na ubytovanie a stravu dosahujú v tomto meste
astronomické výšky.

Rozumnejšie je vybrať si menšie mesto s dostatkom hotelov
a reštauračných zariadení. Hlavne západné pobrežie je posiate
 mestami a mestečkami, kde o turistov nie je núdza.

Po rozšírení Európskej únie a otvorení pracovného trhu je
možnosť zamestnať sa počas leta na sezónne práce oveľa
ťažšia, ale Írsko má stále dostatok pracovných miest, postačí
trošku šťastia a trpežlivosti.

Cestovanie a zábava:

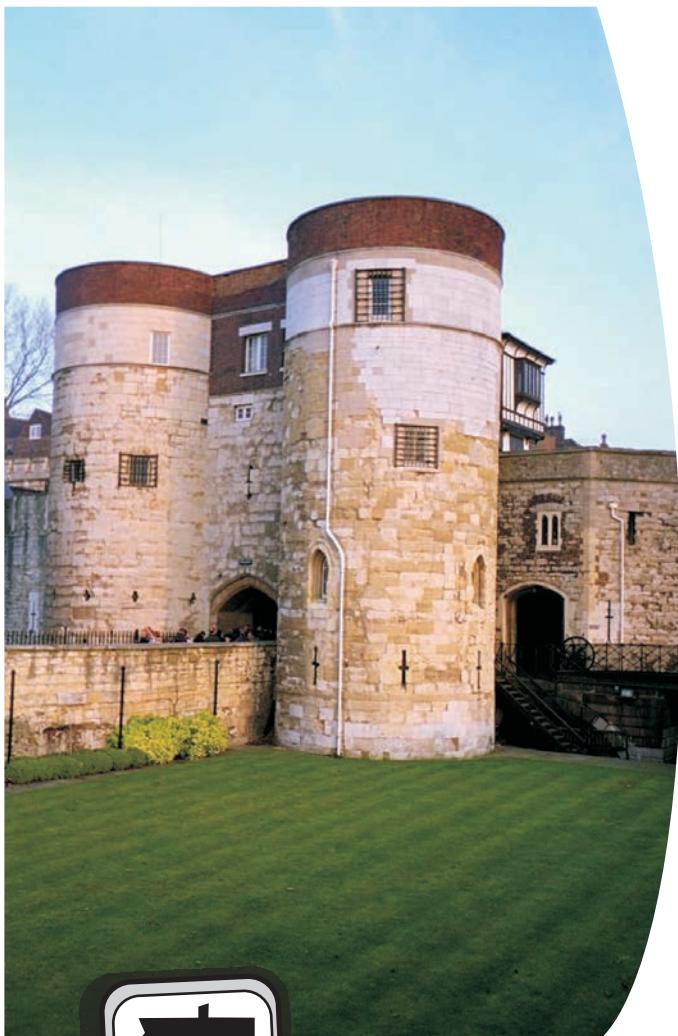
Krajina ponúka množstvo neodolateľných cieľov, avšak
dopravné spojenia vedia poriadne znepríjemniť cestovanie.
Ideálnou a zároveň najlacnejšou možnosťou je požičať si auto,
vodič musí mať 26 rokov a auto je väše. Autobusové spojenie je
len medzi najväčšími mestami a vzhľadom k stavu vozoviek je
cestovanie autobusom veľmi pomalé, o vlaku ani nehovoriac. Je
drahý a želesníc je tam poskromne. V každej dedinke, každom
meste je pravý írsky pub. Neopakovateľná atmosféra
s neodmyslitelou živou hudbou, pivom Guiness a príjemnými
ľudmi je perfektným miestom na oddych po práci. Množstvo
krásnych pláží na brehu Atlantiku tiež dokážu očariť. Kúpanie
v týchto studených vodách je viac kaskadérvom ako príjemným
oddychom, všetko však treba skúsiť, určite neol'utujete. Pre
vyznávačov surfovania je západné pobrežie ideálnym miestom pre
chytranie veľkých vln. Milovníkov história určite upútajú skalnaté
hrady a zámky na brehoch mora. Množstvo múzeí s náplňou pestrej
histórie Keltského národa dokážu zaujať aj „historických barbarov“.
:dominik kanička:zu4:

Made in USA alebo odysea z Brezy do USA

Pre väčšinu poslucháčov vysokých škôl sa v posledných rokoch stal
pojem leto synonymom s pojмami ako brigáda alebo práca. Ani ja nie
som výnimka a taktiež každé leto už tradične trávim výhradne pracovne.
Po predchádzajúcich rokoch strávených na rôznych sezónnych práchach
v štátach západnejšej Európy ma zlákalo i zámorie. O strastiach
i úspechoch spojeným s odletom do USA vám chcem vyrozprávať
v tomto materiáli. Program Work and travel USA, ktorého som sa
zúčastnil treba začať vybavovať už v novembri, výberom vhodnej
agentúry, aby sme do konca decembra stihli odoslať komplet vyplňanej
prihlášku, životopis a motivačný list. Agentúra po spracovaní prihlášok
pozve vhodných kandidátov na vstupný pohovor, v ktorom im
zdokladujete štatút študenta i predvediete niekoľkými vety svoju
brilantrú angličtinu. Do niekoľkých týždňoch čakania na väčšinu kladnú¹
odpoveď sa pustíte do opäť niekoľko týždňového maratónu zhámania
všetkých možných, niekedy sa bude zdať i nemožných, papierov pre
ambasádu. Za úspešné zvládnutie (ale nie konečné) všetkých
papierováčiek sa vám pracovník US ambasády odvŕači vycibrenou
slovenčinou a opýta sa: „Dobri den ako sa mate?“ a vy už v tom
momente viete, že za túto vetičku a okruhlu dennú pečiatku to určite
stalo. Úspešné zvládnutie väčšiny skúšok a pozitívny vzťah k lietaniu sú
určite najdôležitejším artiklom, ktoré si okrem pasu s vízami a niekoľkými
ďalšími formulárami, ako sú napr. DS 2019, treba pribalať. Po odpočítaní
6, 7 resp. 8 hodinového časového rozdielu, treba okamžite spoza veľkej
mláky zavolať strachujúcej sa mamke, ktorá ako najväčší prispievateľ
takmer 70.000,- tisícovej čiastky, ktorú sme doteraz na cestu vynaložili,
čaká netrpeživo pri strachujúcom sa telefóne. Na záver pobytu,
rekreácie, výletu alebo ešte neviem ako to nazvali moji blízki, si treba
vypýtať kontakty na všetkých polských a ruských kamarátov, nakúpiť
suveníry a už počas cesty domov vymýšľať historky pre všetkých
známych i neznámych o krajine na stromoch rastúcich dolárov.

:miroslav volček:zu4:

Britániu a Londýn treba zažiť

Britské ostrovy sú jednou z troch krajín, ktoré dokorán otvorili svoj pracovný trh pre všetky štátov novej Európskej únie. To je voda na mlyn aj pre školopovinných, po dobrodružstve, skúsenostach a popravde,

i dobrom zárobku túžiacich študentoch.

Ostrovy možno rozdeliť na oblasť hlavného mesta a zvyšok krajiny. Takmer osemomiliónový Londýn ponúka najviac príležitostí no pri najvyšších životných nákladoch (najdrahšie mesto v Európe) a neuvieriteľnej národnostnej pluralite, vaše šance klesajú. Práve sem prúdia zástupy ziskuchitivých ľudí a študentov z celého sveta. Zvyšok krajiny ponúka menej možností, no pri adekvatne nižšom dopyte po práci. Svoju bariéru tu zohráva aj jazyk, ktorý je na severe menej zrozumiteľný. Legendy o škótskej angličtine sú preslávené asi všade.

Väčšina študentov, v Európe si hľadajúcich prácu, mieri práve do Londýna. Okrem tradičných možností hľadania ako je osobné roznášanie CV - čiek, veľmi dobrou variantou sú miestne pracovné agentúry. Musíte však dopredu vedieť, čo chcete robiť, poznať svoju cenu a pri vstupnom pohovore to demonštrovať. Tomu by mal zodpovedať aj váš životopis. Podľa toho si vyberiete sprostredkovateľa, ktorý ponúka job vo vašom predmete záujmu.

Väčšina prác je za päť librovú mzdu, z ktorej vám dojem pokazí tvrdý daňový systém. Na úvod sa odporúča vziať všetko! Ak totiž nemáte dosť peňazí, Londýn vás rýchlo zničí. Nepotrebuje k tomu ani teroristov. Ak sa chystáte na dlhšie a budete trpezlivý, je reálne nájsť aj lepšie platenú prácu. Za tú sa na ostrovoch nepovažuje „makanie“ vo fast food-e. Minimálna mzda 4,85 a pravidelne menej než 40 hodín týždenne, nedáva perspektívnu slušného zárobku.

Navyše, biely Európan je v týchto spoločnostiach (špeciálne tej Donaldovej) považovaný za študenta, ktorý v septembri zdrhne.

Preto sú uprednostňovaní ľudia s vízovou povinnosťou a najmä Indovia či ázijskí pracovníci. Ich niekoľkoročná (spravidla do dĺžky

trvania víz) lojalita k zamestnávateľovi je totiž preslávená. Ak zaprieť status študenta, vaše šance narastajú. Všeobecný úzus! Zdanlivo ľahký je v Británii nadľudský výkon. Hovoríme o otvorení účtu v jednej z miestnych bánk. Ak neplatiť účet za plyn, vodu, elektrinu či telefón otvoriť vám ho pomôže len britský vodičský preukaz. To sa však musíte vzdať toho svojho! Druhým riešením je chodiť a natrafiť na úradníka s vysmiatou tvárou, ktorému ste práve v tejto chvíli sympathetic. Trpezlivý charakter osobnosti pri tejto akcii je vyžadovanou požiadavkou. Ak si vravíte, že to zvládnete bez účtu, tak vedzte, že to bude problém. V tom lepšom prípade dostanete výplatu šekom, ktorého zámena za cash stojí nejaké tie percentá.

Ked' už robíte, dobre si svoje miesto strážte. Napríklad včasného príchodmi do práce. Poverty o anglickej presnosti majú niečo do seba.

A vždy je tu niekto, kto priam slintá po vašom zakopnutí. Vzhľadom k tomu, že libra je dlhodobo najsilnejšou menou, zárobok z tejto krajiny je dnes násobený približne číslom päťdesiatpäť. Ak si teda odpustíte život na veľkej a drahej kráľovskej mene, určite si niečo z Británie popri nezaplatiteľných skúsenostach, nezabudnuteľných zážitkoch a predražených suvenírov prinesiete.

:pk:

(Polo)fejtón

Reálne k peniazom

Študent je človek. Človek potrebuje peniaze. Z toho logicky vyplýva, že študent je tvor závislý na peniazoch a nikdy ich nemá dosť. Extrémne prípady bohatých študentov sú veľmi zriedkavé, no je potešením zazrieť spolužiaka vystupujúceho z audi A8 či nového jaguára. Chceš aj Ty vystupovať z Tvojho vysnívaného auta? Mať dokonalý privát a perfektný šatník?

V podstate je to jednoduché. Netreba vôbec nič robiť. Stačí sa len správne narodiť. Hodí sa rodina ropného magnáta na Čukotke, šejka v Saudskej Arábii alebo hovoriť ocko kráľovi okna (Windows).

Ak nie si z týchto vyvolených, nemáš ani veľkého brata či otca, skús Superstar. Jeden z porotcov pred rokmi spieval o prievane v peňaženke a teraz robí vietor najnovším mercedesom. Dvere dokorán majú otvorené študenti s dokonalým vzhľadom. Móla v Miláne, Paríži aj v New Yorku rozdávajú milióny.

Neláka ťa móda, tvár plná krému a lietanie po svete? Chceš sedieť doma a užívať si rodinný život? Riešením je sobáš s prominentnou osobou. Po svete sa pohybuje množstvo hercov, herečiek a iných persón, ktorých účet zdobia šesť a viac miestne cifry.

Pre milovníkov športu sa odporúča hrať futbal za biely balet, či hokej za morom. Na zahodenie nie je ani vysedávanie na trénerskej lavičke v popredných športových kluboch.

Legálne zarábanie peňazí stratilo šmrnc? Skús bankomat, banku alebo poštú. Dnes to všetko letí. Si slabšieho vzrastu? Nevadí, dôchodcovia majú svoje peniažky v šálkach v poličkách. Kto hľadá, nájde! Odmena za tento druh zárobkovej činnosti je veľkolepá. Ubytovanie do konca života, pokoj od susedov a teplučko v pekle. Najrealnejší prístup študenta k šestákom, okrem výhry v bingu, je brigáda v zahraničí. Každá nemusí zaručene uspokojiť všetky potreby a môže sa stať nepríjemnou skúsenosťou, ale stojí to za risk. Je to lepšie ako čakať na niektorú z predchádzajúcich možností.

Posledným riešením zostáva zamyslieť sa nad sebou. Sú peniaze to naj? Nestali sa synonymom pre lásku, šťastie, porozumenie, kamarátstvo? Nové náboženstvo, v ktorom sa boh volá euro, dolár či koruna nás privádzajú k závisti, krádežiam a podvodom.

:michal belobrad:zu4:

Politici nie sú blbí,
ked' hrozia voľby

Mobil s rádiom „len za“ štyradsať korún

Nepríjemnú zvest' pre všetkých mobilné telefóny využívajúcich ľudí vypustil nedávno Slovenský rozhlas. Koncesionárské poplatky by sa mali platiť aj za počítač s rozhlasovou či televízou kartou a za mobilné telefóny so zabudovaným rádiom.

Nuž, zákon hovorí jasne, koncesionársky poplatok sa platiť za zariadenie schopné prijímať a následne reprodukovať vysielanie. Medzi tie patria okrem vyššie spomenutých i diktafóny či MP3 prehrávače s vlastným rádiom. Slovenský rozhlas zmietajúci sa v dlhoch, klesajúcej počúvanosti a voľbe nového riaditeľa tak našiel spôsob, ako prísť k slušným peniazom do rozpočtu. Je ďaleko predstaviteľné, ako chce verejnoprávna inštitúcia odsledovať, kto má mobil s rádiom a kto nie. Pri väčších firmách to je možné, pretože odoberajú mobily hromadne. Taktiež aj počítačové sústavy! No pri súkromných osobách? Azda už pri kúpe mobilného telefónu u operátora či v bazáre sa bude registrovať typ prístroja na meno a podpis? Či už i len pomysliť! Alebo sa bude počítať s variantou čo mobil, to rádio? Scestná predstava! Platilo by to do času, kým nenadobudne platnosť nová legislatíva.

Na slovenský trh totiž prichádzajú telefóny tretej generácie. Tie umožnia prijímať aj televízny signál. Ich rozmach bude zrejme pomalší, to však nebráni plánu Slovenskej televízie spoplatniť aj túto službu. Vedenie STV a SRO pripravujú spoločný návrh zákona, podľa ktorého by mali za rozhlas a televíziu platiť všetky domácnosti bez ohľadu na to, či vlastnia prijímač. Stačí, že odoberajú elektrinu. Teda aj František Mikloško. Tvrde, pre verejnoprávne média jediné logické riešenie pri neustále klesajúcim počte koncesionárov. Bajne slová „plebejcov“ z čias istej ministerky finančí o spoplatnení dýchania vzduchu, zdá sa nie sú dnešnej realite príliš vzdialené. Neschopnosť vyriešiť niekol'koročnú dilemu s vymáhaním koncesionárskych poplatkov sa zvrháva k možnosti radikálneho riešenia. Podľa navrhovaného systému by prakticky museli platiť všetci! Aj tí, ktorí prijímač skutočne nevlastnia. Diskriminujúce? Áno. Ostáva len veriť, že

zákon bude myšľať aj na takýchto spoluobčanov. Pretože predpokladá, že by sa poplatok v prípade prijatia zákona znížil, je asi utopistické. Dat' stovku mesačne za televízor, ktorý neexistuje, pripadne štyridsať za rozhlas, napríklad aj v telefóne, zostane bez kompenzácie. A to si niekto zarobi pri tých elektrinu používajúcich domácnostach. Alebo? Nie, nie. Zrejme to budú opäť zachraňovať reči o kvalitnejšom verejnoprávnom programe.

A možno..., možno sa o pár týždňov dočkáme aj poplatku za zapnutie si mobilného telefónu. Predsa nebudem zaťažovať prenosové súťaže s tým našim mobilným signálom len tak bezplatne.

Naši „chudobní“ mobilní operátori tak predsa prichádzajú o veľké zisky, a zbytočne. Ved' mobil má dnes takmer každý dospelý Slovák.
:pk:

Čistota - pol života???

Zo správania sa politikov je vždy jasné, kedy voľby začínajú klopať na dvore. Hlavným znakom je bezhlavé upratovanie pred svojím prahom. A potom už zostáva iba veriť, že naivní voliči sa dajú znova obalamutí cistotou priponímaču reklamy na najúčinnejšie prácie a bieliace prostriedky. V tomto prípade však nemusia použiť ani namáčanie či predpieranie, stačí všetku špinu hodíť na tých druhých. A potom už iba sledovať preferencie. No ak im tento ďalší nevyjde a nádeje na povolebnú stoličku sa razom zbehnú, asi nepoužili ten správny prostriedok. A keď je to doslova nanič, asi sa treba najskôr škvŕni a špinu na svojom tričku zbavit.

V súčasnom volebnom období to bolo však trochu iné. Strany trochu paradoxne začali robiť čistky už krátko po získaní mandátov. A to takým spôsobom, že bud' poslanci začali zapáchať sami sebe, alebo v horšom prípade k sebkontrole nedošlo a ich nečistotu museli odhaliť a samozrejme odsúdiť iní.

Tak sa z oficiálnych parlamentných strán začali nebezpečne šíriť nezávislé poslanci. Ich plusom súce bolo, že sa chceli očistiť od choroby hrdzavejúcich charakterov, ktorá sa v stranách rozmohla ako huby po daždi. No akosi to už nedomysleli a z dobrého úmyslu zostať naozaj len úmysel. Po opustení svojich materských strán im napriek bitiu sa do prás a slúbom o zmene zostať ten istý charakter. Aj keď vyhlasovali, že im ide v prvom rade o voliča, stále sa zaujímali iba o svoj prospech. Rovnako, ako keď kandidovali za stranu, s ktorou sa tesne po voľbách už nedokázali stotožniť. Pravdepodobne im išlo iba o to, aby si zasadili do pohodlného kresielka, v ktorom si vysedia zlaté vajcia. A teraz, keď sa hovorí či respektíve mlčí o predčasných voľbách, treba to ešte nejak ukolišať, ved' rodinu má každý dosť veľkú. A jej zabezpečenie nie je z poslaneckého platu také jednoduché.

No a tí ostatní, ktorí akože zostali v čistých a usporiadanych stranach a ktorým by voľby prišli vhod, sa teraz snažia presvedčiť voličov, že už nikdy viac im také škodiace živly nemôžu vstúpiť do cesty. Do volieb pôjdu len tí „bezúhonní, neskazení, čestní“. Alebo jednoducho tí, ktorí dokážu od seba odvrátiť pozornosť a zatial preniest špinu na cudzí koberček. Tak si z toho vyberme!

:lubica oravcová:zu4:

Lavý či pravý populista...

"Shrek" sa vracia

Tradičným folklórnym prvkom, bez ktorého nemožno dôveryhodne vykresliť domáce pomery, je zmienka o Vladimírovi Mečiarovi.

Tento muž prežil ďalšiu vlastnú politickú smrť. Svojho času sa neúspešne uchádzal o kreslo premiéra, ešte nedávno túžil po presidentskom stolci. V súčasnosti je bez pochyb ústrednou alebo aspoň neprehliadnuteľnou postavou opozície. Všetko nasvedčuje tomu, že práve on tiahá za tie najdôležitejšie nitky, že pohybuje ambicioznymi pešiakmi na parlamentnej šachovnici. Vie, že je dobré vopred poznať nepriateľa, a keď treba, cíti aj dohody, dokonale ovláda umenie. Základom úspechu je v úvodnej dvadsaťminútovke nanútiť súperovi svoj spôsob hry, aby ten do konca zápasu už nenašiel svoju tvár.

Mečiar by mohol mať v rukách faktickú parlamentnú väčšinu, no len za predpokladu, že by bol ochotný stretnúť sa a vyjednať aj s nezávislými poslancami, ktorí dezertovali z jeho strany. A možno je to v tom, že rodený vodca netúži po opozičnej väčšine v parlamente, skôr mu ide o to, aby sa stal jazýčkom na váhach, aby so svojimi ľuďmi rozhodoval o páde a nepáde nebezpečnej koaličnej väčšiny. Nateraz mu stačí využívať priestor, ktorý mu poskytol premiér Mikuláš Dzurinda tým, že niektorým nezávislým poslancom ponúka spoluprácu s vládnou koalíciou, aby tak nahradil straty, ktoré koalícia utrpela odchodom „svojich ľudí“ z poslaneckých klubov SDKÚ a ANO. Kúpy sa zväčša daria, rezolútne nie naznieva prakticky len zo Slobodného fóra, strany založenej niekdajším ministrom obrany Ivanom Šimkom.

Slogany, ktoré v júli vyprevádzali filmovú novinku Shreck 2 do slovenských kín, lákali divácku obec zaklínadlom: „Shreck je späť. Ešte zelenší, ešte zábavnejší, ešte lepší!“ Kto vie, či niečo z tejto „formulizácie“ v najbližšom období nebude charakterizovať domácu politickú scénu a niektorých jej predstaviteľov... A možno je zbytočná asociácia odkazujúca na nemecký výraz der Schreck (strach, des, hrôza...). Napokon – ved’ už to poznáme – podstatná časť voličov verí, že on len tak vyzerá, ale srdce, srdce má ušľachtile.

:lucia brtková:zu4:

Ked' Ficovi, tomuto bývalému členovi komunistickej strany a SDĽ niekto vytkne, že je populista, urazí sa.

Čo je vlastne populizmus?

Fico sa pýta: „Je populizmus, keď hovoríš, čo si ľudia myslia?“ Nie, populizmus je vraviet, čo si myslí väčšina a vediet, že je to pritom blbost! Tento večne zachmurëný politik bez štipky zmyslu pre humor rozhodne populistom je. Názory, ktoré hľasa jeho strana totiž nie sú konzistentne kompatibilné zo žiadnym štandardným politickým prúdom.

Tvrď sa, že je sociálny demokrat západného strihu. Kedysi sám seba prirovnával ku G. Schröderovi (Pánboh nás pred ním ochraňuj!), či dokonca k Tonymu Blairovi. Ak by ale bol skutočným sociálnym demokratom, musel by nadšene aplaudovať všetkým etnickým požiadavkám SMK, v západnej Európe sú totiž práve sociálni demokrati hlavnými hľásateľmi multikulturalizmu a obhajcami menšín.

V maďarskej otázke je ale Fico tvrdý nacionalista a svoje preferencie nezriedka zvyšoval aj na protíormskej vlnе. Populárne sú jeho verbálne výpady proti korupcii. Zastáva sa trestu smrti a celkovo má v oblasti boja proti kriminalite názory blízke skôr konzervatívnej pravici.

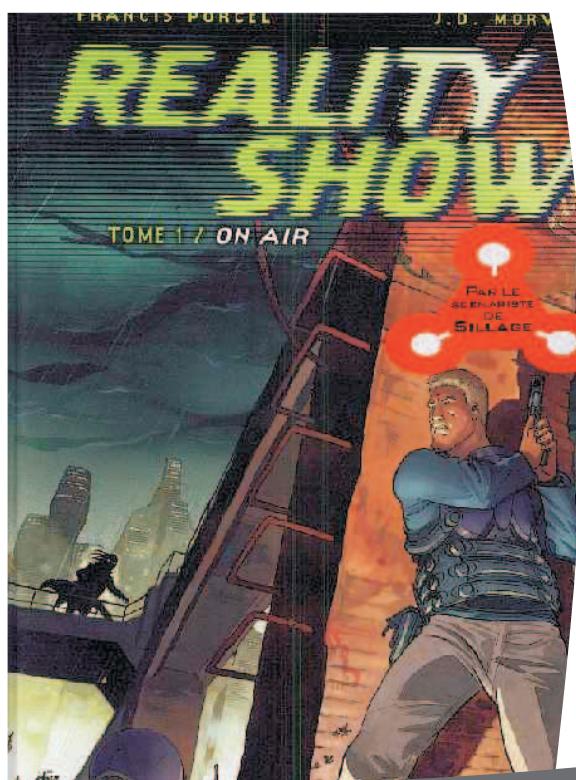
Takže, čo je vlastne Fico zač? Média ho považujú za lavičára, ale takto sa javí len preto, lebo rovnako ako väčšina obyvateľstva, má na ekonomiku lavicové názory. Socializmus, zakomplexovaný nacionalizmus a odpór proti zločinu tak by sa dali opísť politické preferencie kriticej väčšiny slovenských občanov. Z konzervatívneho hľadiska je legitímny len posledný bod.

Fico teda nehlásia to, čo je lavicové, ale to, čo chce počuť aspoň 50 percent plus jeden občan. Niektedy sa zdá, že rozhodnutia v centrálne Smeru vznikajú na základe prieskumov verejnej mienky. Je dosť možné, že ak by na Slovensku zrazu prišiel do módy zen-budhizmus, Fico by si oholi hlavu a svoje tlačovky by zásadne absolvoval odetý v oranžových handrách.

Jeho agenda tak stojí na troch pilieroch: prvým je zakonzervovanie sociálneho štátu, prípadne jeho ďalšia expanzia. Druhým je presadzovanie národných záujmov, ako ich chápe on a tretím boj proti korupcii a zločinu. Ked' sa však na tieto tri piliere pozrieme zblízka, zistíme, že ide skôr o prehnité drevené stĺpiky.

:lucia brtková:zu4:

Vyliečme choré médiá

Najväčšia moc médií nespočíva v tom, že ľuďom povedia, čo si majú myslieť. Ich moc je v tom, že nám stanovia, o čom máme premýšľať. Príklad. Ak by televízia JOJ začala od septembra vysielat vzdelávaciu súťaž IQ test národa každý večer o čom by sme na Slovensku premýšľali? Rejme o pozitívnych a zaujímavých veciach a často by sme sa pritom našli s rôznymi slovníkmi či knihami v rukách. O čom rozmýšľame a diskutujeme dnes? O trápnych kreatúrach z umelého kontajnera nazванého vilou.

Televízia Markíza dokonca úplne absurdne kvôli veľmi podobnej „kontajnerovke“ Big Brother stiahla zaujímať a poučnú súťaž Milionár. Reláciu, ktorá dokonca umožňovala vysoké výhry šíkovným, vzdeleným, rozumným ľuďom. A umožňovala to za jasných a nediskriminujúcich pravidiel. V Big Brother je to naopak. Vyhráva sa bez akýchkoľvek jasných pravidiel - povrchnosť, schopnosť predať svoje telo pred kamerami, umelé emócie a vlastnú hľadnosť sú priam nutnou výbavou.

Manažmenty televízii uvedenie týchto formátov zdôvodňujú snahou o zábavu a oddych pre diváka. Otvorene, takéto tvrdenia musia každého slušného a uvažujúceho človeka urazit. Za 150 miliónov korún Kňažko aj Repčík nekúpili tieto licencie preto, že ide o zábavu a oddych. Ide im o peniaze. Pre nich sú tieto relácie najjednoduchším spôsobom, ako zaplniť čo najviac vysielacieho času s čo najnižšími nákladmi. Keby za tie peniaze robili pôvodnú slovenskú tvorbu alebo dokumenty, tak by tým nezaplnili ani tretinu v súčasnosti obsadzovaného vysielacieho času a ani na stotinu pozornosti slovenského bulváru.

Tieto tvrdenia sú tiež klamstvom aj vo svojej podstate. Oddych aj zábava sú potrebné a dôležité súčasti života. Aj oddych, aj zábava však musia splňať nejaké kritériá. Napríklad musia človeka odreagovať psychicky, mentálne. Primitívne úlohy, ktoré dramaturgia relácií zadáva súťažiacim,

však nemôžu pomôcť ani k jednému, ani k druhému. Ponižovanie ľudskosti, prezentácia hlúposti, duchovného prázdnna, morálnej nízkosti a vystavovanie ľudí do situácií, ktoré navodzujú pudové reakcie sú presným opakom kultúry a krásna, ktoré sú podstatou oddychu a zábavy. Aj Kňažko aj Repčík a ich PR oddelenia nám predávajú zhnuté jablká v krásnych celofánoch. Tým, ktorí to odhalili už dávno, odkazujú, že aj na zhnutom jablku sa dá poučiť. To je nielen urážajúce, ale je to provokácia najhrubšieho zrna. JOJ a Markíza nás pokladajú za zákazníkov, ktorí vezmú všetko, lebo na viac nemajú.

Tak d'aleko slovenské médiá ešte nezašli. Klamať vedome a otvorene, odpornosti prezentovať ako žiadanú zábavu to sa ešte nikdy nestalo. Jeseň roku 2005 je preto prelomom v oblasti slovenských médií. Je obdobím krízy, ktoré môže viest' k lepšiemu aj horšiemu stavu v budúcnosti. Optimizmus by však z tejto vety mohol vanúť len vtedy, ak by iné skupiny spoločnosti vykazovali jasné odmietnutie tejto produkcie. Nie je to však tak.

Nedávno som bol na stretnutí, kde sa zúčastnilo niekol'ko majiteľov a manažerov najväčších firiem podnikajúcich na Slovensku. Nebudeť veriť, ale aj oni diskutovali o Vyvolených a Veľkom bratovi. S odporom, nechutou, s lamentovaním nad stavom slovenskej kultúry. Medzi polievkou a hlavným chodom som im položil otázku, či si uvedomujú, že ak dnes na Slovensku existuje reálna sila, ktorá môže tento trend televízii zastaviť, sú to oni. Stačí, aby odmietli zadávať inzerciu na svoje produkty v časoch, ked' televízie vysielajú tieto programy. Ticho bolo dlhé a smutné.

Médiá sú dnes choré. Ochoreli na nedostatok súdnosti, slušnosti, sú cynické a pohŕdajú dobrým vķusom. Ochoreli preto, že sú bez akejkoľvek kontroly. Liberálny prístup pochopili pracovníci médií (nie len novinári v teréne) tak, že môžu všetko, pretože to je „princíp slobody slova“.

Ich choroba však nie je výnimocná. Neinfikovali sa len médiá a ich zamestnanci. Infikovaná je celá spoločnosť. Nedostatok etiky a elementárnej morálky je vidno v spoločenských elitách. Podnikatelia, herecká obec, umelci, politici,

akademické prostredie všade sa o morálke len hovorí, ale veľmi málo sa nou aj v skutočnosti riadi.

Jeseň 2005 tak pred slovenskú spoločnosť postavila vážnu otázku.

Chceme d'alej sledovať rozširovanie choroby, alebo aktívne zasiahneme? Pochopíme, že kľúčové segmenty spoločnosti treba liečiť, alebo sa zmierime so stavom, že každý je chory?

Možno je dobré, že práve televízie nám svojou každodennou katastrofálnou produkciu každý deň budú nastavovať zrkadlo. Liekov na tento stav je viacero. Postupne sa prebúdza licenčná rada. Je pravdepodobné, že nevyhnutnými pokutami predraží vysielanie kontajnerových brakov natol'ko, že sa v budúcnosti televíziám nevyplatí. Sledovanosť tiež nie je na televíziami želaných úrovniach a tak je možné, že pochopia aj inzerenti. Dobré by bolo stmelíť všetko aktivity odporu, sformovať do jedného silného a inými médiami podporovaného bojkotu. Možno...

V každom prípade čakanie na konanie iných nikoho slušného neospravedlní. Nesledovať, nepísat', nereagovať je len prvým z logických krokov. Reality formát degradujúci dôstojnosť človeka je však príliš vážna vec na to, aby slušný človek ostal len pri pasívnom bojkote.

Médiá sa totiž dajú liečiť. Verte, že autori relácie sú napriek všetkým doteraz medializovaným skutočnostiam tiež len ľudia. Potrebujú mať pocit uznania a pocit, že robia dobrú prácu. Oni dnes podvedome cítia, že robia opak. My im to však musíme povedať. Jasne, zrozumiteľne a slušne. Čím viac kritiky a z nich vyplávajúcej hanby pocítia, tým väčšia šanca, že si svoju chorobu uvedomia.

Písat' treba nielen do televízii. Písat' treba účinkujúcim, kontaktovať autorov a spolupracovníkov relácie. A navyše, kritické a protestné listy musia dostávať aj generálni partneri relácií a všetky ekonomicke subjekty, ktoré inzerujú počas vysielania reality show.

Ak nemajú kontrolu vlastného svedomia, treba im predstaviť korektív externý. Nízke percentá sledovanosti, množstvo negatívnych reakcií a ohlasov, podania na licenčnú radu to je všetko fajn. Dôležité a podstatné. Pracovníci médií a ich inzerenti však musia pocítiť, že existuje masívne rozšírený iný morálny model, v ktorom ich konanie vyznieva katastrofálne.

Médiá budú mocné a choré dovtedy, kým im to dovolíme. Bez čitateľov, poslucháčov a divákov moc nemajú a strata moci nasledujúca stratu sledovanosti ich rýchlo vylieči aj z choroby pýchy, arogancie a cynizmu. Strata pocitu obdivu vo verejnosti a silnejúci pocit odmietania ich práce slušnou a kultúrnou časťou verejnosti proces liečby urýchli.

Ako všetko zlé aj kontajnerové formáty v televízii sú však na niečo dobré. Lepšiu jeseň si vysokoškolák hádam ani nemohol želať. Tol'ko času na štúdium pri kvalitných knihách mu televízie dávno nevytvorili. A to nielen v skúškovom ale aj počas semestra!

:michal dyttert:zud:

P.O.BOX1

Tento rok je nás stošestdesiat, ktorí sa chceme stať kvalitnými žurnalistami. Začať teóriou, nahliadnúť do histórie, svoj postoj upevniť dotykom filozofie, ale aj teológie či sociálnych vied. Predovšetkým sa však musíme „vypísat“. Preto sme vymysleli zumag.ku.sk vo formáte blogu. Písat' o tom, čo sa deje vo vnútri, ale aj okolo nás. Čo sa deje vo vnútri našej inštitúcie, ale aj kdeši intímne v nás. Niektorí to vedia povedať vo veršoch, iní kritikou.

Jedno i druhé je správne, ak to bude súčasne konštrukívne, kultúrne, krásne. Tešíme sa, keď budeme môcť na zverejnené príspevky diskutovať. Dovtedy využíme zverejnené emails a napíšme si.

Sme komunitou ľudí, ktorí majú rovnaký cieľ. Je dobré, ak sa necháme spoznať. Vlastným portrétom, sebacharakteristikou, zverejnením svojich koreňov.

Ak by nás malo žiť písanie, budeme potrebovať priateľov, ale s hlbším vzťahmi, ako ich vidíme v televíznych Priateľoch. Katedrovica chcela byť odrazovým mostíkom. Verím, že bude mať svoje pokračovanie po skúškovom období, niekedy vo februári.

:peter olekšák:
//písané pre zumag.ku.sk

Dlhá sukňa, bledé líčka, jedným slovom...
...katolíčka.

Duch(n)oviny

Spustili digitálne kresťanské rádio

V novembri sa začína digitálne satelitné 24-hodinové vysielanie kresťanského rádia Rádio 7. Licenciu naň v apríli získala eseročka T. W. Radio, v ktorej sú spoločníkmi slovenské a české kresťanské rozhlasové spoločnosti Trans World Radio (TWR). Cieľovou skupinou Rádia 7 bude stredná a mladšia generácia.

(TS ECAV)

Biskupi vymenili vedenie Rádia Lumen. Vedenie Rádia Lumen prešlo podstatnou zmenou: riaditeľ Karol Orbán vystriedal prodekan Teologickej fakulty Katolíckej univerzity Juraj Spuchlák a šéfredaktorku Andreu Predajhovú Diana Rauchová. „Zmeny vyvolali zamestnanci, ktorí doterajšiemu vedeniu vyjadrili nedôveru,“ povedal biskup Ján Babjak, poverený Konferenciou biskupov Slovenska starostlivosťou o Rádio Lumen.

(KN)

Vatikán nechce homosexuálnych kňazov. Homosexuáli, dokonca ani tí, ktorí žijú v celibáte, sa už zatrátko nebudú môcť stať katolíckymi kňazmi. Keď pápež Benedikt XVI. dokument so sprísnenými pravidlami podpíše, mohol by byť zverejnený v priebehu budúcich šiestich týždňov. Vyšetrovatelia Svätej stolice budú poverení inšpekciou v 229 seminároch v USA. Zákaz sa nedotkne tých, ktorí sú už vysvätení.

(TASR)

Vatikán: Synodálni otcovia schválili 22. októbra záverečné posolstvo 11. riadneho generálneho zhromaždenia Synody biskupov. Jeho názov znie Eucharistia: Živý chlieb pre pokoj vo svete.

Benedikt XVI. zároveň menoval 15 synodálnych otcov za členov posynodálnej rady. „Eucharistia nech je stredobodom súčasného života Cirkvi, ako svetlo a základ v boji proti tienistým stránkam sekularizácie a sociálnej nespravodlivosti,“ uvádzajú v Posolstve Synody biskupov Božiemu ľudu, ktoré predstavili 21. októbra popoludní vo Vatikáne. Posolstvo obsahuje 26 bodov, je napísané súčasne v piatich oficiálnych jazykoch Synody.

Biskupi z celého sveta sa po takmer troch týždňoch voľných diskusií a práce v jazykových skupinách zhodli na 50 z pôvodných 280 odporúčaní, tzv. propositiones. V záverečnej fáze synody ich ešte spracovali tak, aby ich po sobotňajšom hlasovaní v pléne mohli odovzdať Svätému Otcovi, ktorý na ich základe pripraví posynodálnu apoštolskú exhortáciu.

(TKBS.SK)

Upozornenie: Nasledujúci text je prudko expresívne hyperbolický, podaný subjektívne, venovaný erudovaným recipientom!

Aká je ale naozaj pravda? Nájdete sa, milé dámy, v jednej z nasledujúcich profilov?

A. Milé „katolíčky“: zopneme si ruky, napravíme si svoju dlhú čiernu sukňu, aby nám nebolo nič vidieť, trošku sa zhrbíme vo svojom vytáhanom svetri, aby sme nelákali mužské osadenstvo tým, čo máme medzi ľavým a pravým plecom, hlavu nakloníme na trištrte na dvanásť s pohľadom upretým do nebies, nahodíme nevinný výraz a svoju mastnú hrivu prehodíme viac cez tvár, aby sme sa bezbožne nevystavovali pokušeniam očného kontaktu s opačným pohlavím. Nesmejeme sa nahlas, pôsobí to výstredne, len sa stále prívetivo usmievame. Vyjadrujeme sa výlučne citátkami zo Svätého Písma.

B. Milé čajky: dáme si ruky v bok a podvedome si vytáhujeme tričko nad brúško. Napravíme si svoju krikľavú minisukňu, aby nám nebolo vidno farbu našich sporných nohavičiek, vystrieme sa tak, aby sme si nevideli na nohy a tieločko si potiahneme trošičku pod „výstrihocičík“. Nezabúdame na to, aby neboli v nedohľadne celé ramienka našej push-upky. Hlavu miernie zakloníme a nadvhneme zdvodie oboče nakreslené ceruzkou a s vlasmi metáme zo strany na stranu. Na oči nanesieme tapetu dvojcentimetrovej vrstvy. Stále sa smejeme a pritom sa predkláňame. Radšej sa nevyjadrujeme, ale špúlime pery.

C. Milé drsňáčky: ruky zovrieme v päť a buchneme po stole, napravíme si nové maskáče alebo široké rifle a zakašeme si sivé tričko. Podprsenku ani nemusíme nosiť. Dáme si dolu šiltovku a pregelujeme ježka na hlove. Odporúčame gélom extra strong. Hlavu predkloníme a vražedne zdvihнемe ľavú stranu hornej pery. Miesto smiechu si grgneme alebo fl'usnút- produkt slinných žliaz v spojení so stekajúcim hlienom, silným tahaním vyvrhneme smerom z úst von. (pozn. autora). Slovnú zásobu čerpáme v seriáli South Park a rozprávame vždy s cigaretou v ústach.

D. Milé ženy: ruky si necháme voľne, napravíme si svoju elegantnú sukňu príjemnej farby, vystrieme sa, mysliac na svoju chrbiticu, ale aj na vlastné vystupovanie v spoločnosti, hlavu nosíme rovno. Narovnáme si svetrík, ktorý výkusu zvýrazňuje našu krásnu siluetu. Vlasy máme umyte a upravené. Často sa usmievame, pri opačnom pohlaví sme striedmejšie a nevynechávame oficiálny a verejný styk (pozri prednášky zo psychológie, pozn. autora). Vyjadrujeme sa slovníkom vhodným pre ženu, ktorá je jemná, tajomná, no vedomá si zároveň svojej hodnoty. Ktorá možnosť je podľa predsedníčky združenia Ženskej identity a autorky horepísaného skvostu tá správna?

Rozuzlenie v nasledujúcom čísle! Nenechajte si to ujst!
:mk:

RECEPTÁR

(moja oddychôfka)

Je október, v budove školy je možné si zakúpiť ďalší Zumag a mne sa naskytá možnosť vyplniť jeho nemalý priestor svojimi gastronomickými úletmi a iným. Ak dovolíte, hned v úvode by som sa chcel podľakovať za dôveru a poskytnutý detský kútik redakcii študentského časopisu Zumag. Budem sa snažiť nesklamať sám seba, ale hlavne vás moji milí. V posledných vydaniach časopisu Zumag som sa venoval študentským receptom pod hlavičkou "Receptár", v ktorom by som mal pokračovať i teraz. Nerád by som však kládol dôraz len na pohľad do kulinárskeho záklisia študenta Katolíckej univerzity. V pravidelnej rubrike by som sa chcel sám odlahčiť, priniesť možno niečo vtipné, aj keď sám vtipný mnohokrát nie som. Vtipne však vyzerám. Včera som po dlhej dobe videl svoje video z detstva, kde som mal na sebe károvanú flanelovú košelu zakasanú do hnedých gamaší značky „KamAž“. Sám som sa dobre zasmial. Prajem všetkým úspešnú prechádzku zimným semestrom, stretneme sa v stredu.

:dp:

HORÍ VÁM TO

Dnes by sme sa spoločne pokúsili o nemožné. Ide totiž o veľmi náročný proces na čas, no na prípravu veľmi jednoduchý spôsob, ako potešiť spolubývajúcich, priateľku, rodičov. Stačí nám na to jeden pekný jesenný večer strávený v spoločnosti sporáka, a samozrejme, hudby podľa vášho výberu. Selekcia hudby je pri varení veľmi dôležitá. Ak ste sa rozhodli variť nejakú rýchlovku, rozhodne do svojho kazetového prehrávača nevkladajte pásku s muzikou od Martina Kittnera. Od nervozity sa vám roztrasú ruky a hlava, čo oslabuje vaše vnímanie pri varení a vaše jedlo stráca na kvalite každým vašim zásahom do jeho prípravy (napr. miešaním). Preto treba zvoliť niečo rezkejšie. Odporučam titul Na šarišskej svadbe, volume 5. Ešte predtým ako sa pustíme do varenia, zláhka si obzrieme svoju postavu v zrkadle a zhodnotíme, čo varíť. Pokiaľ sa vám niečo nezdá, pozrite sa ešte raz sami vidite, že je všetko v úplnom poriadku. Vpadnuté líca by však veštili nedostatočný príjem potravy, preto sa s určitosťou treba obrátiť na najbližšie študijné oddelenie.

Nebudem to dlhšie tajíť dnes varíme ryžu. Áno priatelia, to čo už dlhé roky (Rocky si super) bolo vaším snom, sa dnes stane skutočnosťou. Je veľa spôsobov ako pripraviť dobrú ryžu, no iba jeden, ktorý bude v budúcnosti vyhovovať práve vám.

K tomu potrebujeme: ryžu, sol', hrniec, kazetový prehrávač, vodu, šmal'ec (mast') Postup: V kuchynke nájdeme hrniec. Ak nenájdeš, ďalej nehľadaj požičaj si. Dno požičaného hrnca z izby č. 412 namastíme šmal'com tak, aby dobre bolo. Zapní sporák. Zvoľ si svoju platničku podľa vlastného výberu a zapni na najvyšší prevodový stupeň. Na platničku polož vymastený hrniec. Po tom, ako sa šmal'ec v hrnci rozpustí, pridaj dva čajové hrnčeky ryže. Zapni kazetový prehrávač a obsah hrnca krúživými pohybmi miešaj tak, aby dobre bolo. Po malej chvíli ryžu zalej a o štyri stupne zníž prevodový stupeň sporáka. Stíš hudbu. S vodou nezabudni pridať lyžicu soli. Po tom ako sa voda z hrnca vyparí, malo by byť všetko hotové. Podávaj čerstvé, pritom sa nezabudni usmievať. Pokiaľ ti k ryži niečo chýba, improvizuj. Niečo sa v spoločnej chladničke určite nájde. Prajem dobrú chut'.

Na vaše gastronomicke zážitky a ohlasy sa teší Duki.
:dp:

KUCHÁR

Minulý víkend som sa pokúsal zamyslieť nad prípravou jahodovej torty a znova som skončil pri hydinových párkoch (Hypernova, 6,50Sk/100g). Nebolo to však po prvýkrát, čo som v priebehu svojho kulinárskeho projektu zmenil plán a všetko si uľahčil. Na to, aby sa z nás stal prvotriedny kuchárik, musíme vyzeráť dôveryhodne nielen doma, ale i vo svete. Od kuchára odborníka sa očakáva hlavne dôstojnosť. Tou dôstojnosťou mám na mysli váhu okolo metráka a obľú tvary tela. Netvrďim však, že vyššia hmotnosť robí z človeka dobrého kuchára. S citom pre tvorbu tých najchutnejších jedál sa človek musí narodiť. Niekoľký rok sa dostane cit pre výrobu tých najchutnejších zabijáčkových klobás a jaterníc, niekoľký rok sa snaží svoju kuchársku techniku vylepšiť, no zatial' je vidieť iba základné pokroky. V čom som však absolútne najlepší, je radíť lúd'om s postupom pri ich experimentovaní v oblasti varenia tých najkvalitnejších jedál. Som kuchár bez čapice, avšak s certifikátom.

:dp:

CELOSLOVENSKÉ STRETNUTIE VYSOKOŠKOLSKEJ MLÁDEŽE

AKADEM 2005

RUŽOMBEROK KATOLÍCKA UNIVERZITA

11.-13. november 2005

Téma
EUCHARISTIA
Spoločenstvo Blahoslavenstiev

Téma
KRESTAN MEDZI NEVERIACIMI
Štefan Hrív

Téma
VZŤAHY
ZRANENIA MLADÝCH
Ján Buc

Téma
DUCHOVNÉ ROZLIŠOVANIE
(exorcizmus, sekty, duchovné prúdy)
Jozef Maretta

GOSPELOVÝ KONCERT
Kéfas

KONCERT CHVÁL
Spoločenstvo chváл
pri Katolíckej univerzite
- skupina Gabo a spol.

ÚČASTNICKÝ POPLATOK
150,- Sk

KBS - RADA PRE UNIVERZITY

Prihlásiť sa môžeš na adresu:
UPaC Jána Vojtaššáka
Hrbovská cesta 1
03401 Ružomberok
upc@ku.sk

www.zksm.sk & www.animator.sk

INFORMAČNÉ CENTRUM ZKSM,
PRAŽSKÁ 11, 811 04 BRATISLAVA
Tel.: 02/572 973 19, e-mail: zksm@zksm.sk

PROJEKT JE FINANCOVANÝ Z PROSTREDKOV
ŠTÁTNEGO ROZPOČTU, PROSTREDNÍCTVOM
FINANČNÉHO PRISPEVKU MŠ SR.

UNIVERSITETNÉ PASTORAČNÉ CENTRUM
Sv. Pavla v Žiline

Vysokoškoláci z TRENČÍNA, MARTINA a NITRY